

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ
จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก

Design and Develop Woman's Work Uniform for by Using Pleating
Technique and Woven Fabrics in Dok-Peeb Pattern in Phitsanulok.

ไอรดา สูดสังข์

IRADA SOODSUNG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2557

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ
จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก

Design and Develop Woman's Work Uniform for by Using Pleating
Technique and Woven Fabrics in Dok-Peeb Pattern in Phitsanulok.

ไอรดา สูดสังข์

IRADA SOODSUNG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ
จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก

ชื่อ นามสกุล ไอรดา สูดสังข์

ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์

คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(ดร.เฉลียว หมัดอิว)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชญาภัทร์ กี่อาริโย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์ การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

ชื่อ นามสกุล ไอรดา สูดสังข์

ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา และคณะ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การออกแบบและพัฒนา ชุดทำงาน สตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี จากผ้าทอลายดอกป๊อบ ด้วยเทคนิคการจับจีบ จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือกลุ่มสตรี วัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดทำงานสตรีที่ตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ จำนวน 12 ชุด ประกอบด้วยชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกง โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถามแบบไม่เจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษา ปริญญาโท มีตำแหน่งหน้าที่พนักงาน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เคยซื้อและเคยใช้ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกป๊อบ เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน คือ ซื้อเมื่อชอบ ความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน และราคาของชุดทำงานที่เลือกซื้อมีราคา 500-1,000 บาทต่อตัว ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรี พบว่า ชุดติดกัน แบบที่ 2 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 1 และแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.11 4.25 และ 4.05 ตามลำดับ เสื้อคลุม แบบที่ 3 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 2 และแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.16 3.97 และ 3.85 ตามลำดับ กระโปรง แบบที่ 1 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 3 และแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.20 4.17 และ 4.15 ตามลำดับ กางเกง แบบที่ 3 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 2 และแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.28 4.17 และ 4.15 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ชุดทำงานสตรี , เทคนิคการจับจีบ , ผ้าทอลายดอกป๊อบ

Thesis title	Design and develop woman's work uniform for by using pleating technique and woven fabrics in Dok-Peeb pattern in Phitsanulok.
Author	Irada Soodsung
Degree	Master of Home Economics
Major Program	Home Economics
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to design and develop woman's work uniform for by using pleating technique and woven fabrics in Dok-Peeb pattern in Phitsanulok province, 2) to explore the working women's satisfactions towards the design and development of woman's work uniform for by using pleating technique and woven fabrics in Dok-Peeb pattern in Phitsanulok province. The sample of this study was 250 working women from government agencies in Phitsanulok province. The research instrument was the questionnaire and 12 prototype sets of woman's work uniform by using pleating technique, consisting of dresses, coats, skirts and pants. In this study, the method to distribute the questionnaire was non-specific. Data were analyzed using percentage, mean and standard deviation.

From the study, it is found that most of the respondents are of above 45 years old, married, master-degree-graduated, office women with average income of more than 35,001 baht. Most of them had ever bought/worn fabric clothing with Dork Peep pattern. The reason for buying such cloths is "buy when they would like to". The frequency of buying the cloth is "every month". Furthermore, the prices of their working cloths are around 500-1,000 baht each. From the study of respondents' satisfaction on the working-woman cloth, it is found that the most satisfactory dress is that of the second kind, more than the first and the third kind with the average score of 4.25, 4.11, and 4.05 respectively. The most satisfactory coat is the coat of the third kind, more than the second and the first kind with the average score of 4.16, 3.97, and 3.85 respectively. For the skirts, the most satisfactory one is of the first kind, more than the third and the second kind with the average score of 4.20, 4.17, and 4.15 respectively. Finally, the most satisfactory trousers are of the third kind, more than the second and the first kind with the average score of 4.28, 4.17, and 4.15 respectively. Last but not least, it is found that every kind of cloths has highly satisfactory responds.

Keywords : Working women, Techniques with Pleated, Woven Fabrics in Dok-Peeb.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์
บุษรา ศรีอัยระย้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์อัศจรรยาวรรณ ณ สงขลา อาจารย์พี่เลี้ยง
ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ของการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ นवलแข ปาลิวนิซ และ ดร.เจลิยว หมัดอ็ิว ที่กรุณาสละเวลา
มาเป็นอาจารย์สอนวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุดสังข์ อาจารย์พิมพ์พรรณ ฉัตรรัตนกุลชัย
อาจารย์วรวรรณ นันททมพู อาจารย์อุษา ตั้งธรรม และคุณเขมจิรา แซ่หว่า ที่ให้ความอนุเคราะห์
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณญาติ ไหล่จ่าปี และกลุ่มทอผ้าบ้านกลาง ที่สละเวลาในการให้ความรู้เกี่ยวกับ
ผ้าทอ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ยังได้รับการช่วยเหลือและให้กำลังใจจาก
เพื่อนๆ พี่ๆ น้อง ๆ และอีกหลายท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ที่คอยเป็นกำลังใจอย่างใกล้ชิดเสมอมา และ
สุดท้ายนี้ขอขอบครอบครัวที่คอยสนับสนุน อยู่เคียงข้างกันมาโดยตลอด
ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ไอรดา สุดสังข์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ (ค)	
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ (ช)	
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 กรอบแนวความคิด	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าทอลายดอกปีบ	6
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับวัยทำงานและชุดทำงานสตรี	12
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า	13
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่ง	25
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	31
3.1 เครื่องมือที่ใช้	31
3.2 วิธีการ	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	63

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4.2 การอภิปรายผล	81
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผล	84
5.2 ข้อเสนอแนะ	85
เอกสารอ้างอิง	87
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	92
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	94
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค	100
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	ผลการคัดเลือกแบบเทคนิคการจับจีบจากผู้เชี่ยวชาญ	38
3.2	ผลการคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอก ชุดทำงานสตรีจากผู้เชี่ยวชาญ	43
4.1	อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	68
4.2	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	69
4.3	ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	69
4.4	ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม	70
4.5	รายได้ปัจจุบันต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม	70
4.6	การใช้และการซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปีบ	71
4.7	เหตุผลในการเลือกซื้อชุดทำงาน	71
4.8	ความถี่ในการซื้อชุดทำงาน	72
4.9	ราคาที่เลือกซื้อชุดทำงาน	72
4.10	ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลกแบบชุดติดกัน	73
4.11	ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลกแบบเสื้อคลุม	75
4.12	ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลกแบบกระโปรง	76
4.13	ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลกแบบกางเกง	78
4.14	สรุปความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม	80
4.15	สรุปความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก	81

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
2.1	ลวดลายดอกปีบบนกระดาษกราฟ	10
2.2	เส้นด้ายที่ทำการมัดหมี่ก่อนนำไปย้อม	11
2.3	ผ้าทอลายดอกปีบ	11
2.4	โครงร่างเงามาตรฐาน	20
2.5	โทนสีอุ่น (Warm Tones) ในฤดูใบไม้ผลิ Spring 2014	23
2.6	โทนสีเย็น (Cool Tones) ในฤดูใบไม้ผลิ Spring 2014	24
2.7	โทนสีกลาง (Neutral Tones) ในฤดูใบไม้ผลิ Spring 2014	24
2.8	ลักษณะของจีบตามกัน	26
2.9	ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน	26
2.10	ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันชนกัน	27
2.11	ลักษณะของจีบพับแบบหีบเพลง	27
3.1	แบบเทคนิคการพับจีบแบบที่ 1	33
3.2	แบบเทคนิคการพับจีบแบบที่ 2	34
3.3	แบบเทคนิคการพับจีบแบบที่ 3	35
3.4	แบบเทคนิคการพับจีบแบบที่ 4	36
3.5	แบบเทคนิคการพับจีบแบบที่ 5	37
3.6	แบบเทคนิคการจับจีบคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ	38
3.7	แบบโครงร่างเส้นกรอบนอก รูปแบบชุดติดกัน	39
3.8	แบบโครงร่างเส้นกรอบนอก รูปแบบเสื้อคลุม	40
3.9	แบบโครงร่างเส้นกรอบนอก รูปแบบกระโปรง	41
3.10	แบบโครงร่างเส้นกรอบนอก รูปแบบกางเกง	42
3.11	แบบโครงร่างเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ	44
3.12	แบบร่างชุดติดกัน 3 แบบ	45
3.13	แบบร่างเสื้อคลุม 3 แบบ	45

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.14	แบบร่างกระโปรง 3 แบบ 46
3.15	แบบร่างกางเกง 3 แบบ 46
3.16	ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 1 47
3.17	ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 2 48
3.18	ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 3 49
3.19	ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 1 50
3.20	ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 2 51
3.21	ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 3 52
3.22	ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 1 53
3.23	ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 2 54
3.24	ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 3 55
3.25	ต้นแบบกางเกง ชุดที่ 1 56
3.26	ต้นแบบกางเกง ชุดที่ 2 57
3.27	ต้นแบบกางเกง ชุดที่ 3 58
4.1	แบบเทคนิคการจับจีบคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ 63
4.2	แบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ 64
4.3	ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบชุดติดกัน 66
4.4	ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบเสื้อคลุม 66
4.5	ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบกระโปรง 67
4.6	ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบกางเกง 67

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พิษณุโลกเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีผ้าทอพื้นเมืองคือ ผ้าทอลายดอกป๊อบ เป็นผ้าทอที่คิดโดย กลุ่มชาวบ้านของจังหวัดพิษณุโลก ที่ใช้สัญลักษณ์ดอกไม้ประจำจังหวัด เป็นผ้าทอที่ใช้ไหมประดิษฐ์ จึงมีราคาที่ไม่สูงมากนัก สามารถตัดเย็บเพื่อสวมใส่ หรือซื้อไปเป็นของขวัญ มีการดูแลรักษาง่าย สีไม่ตก ไม่หด เนื้อแน่น สวมใส่สบาย และมีความสวยงาม เป็นเอกลักษณ์สะดุดตา เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ และเป็นความภูมิใจของชาวจังหวัดพิษณุโลก (thaitambon, 2549) และเนื่องมาจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเห็นคุณค่าความงาม ความประณีตและความหมายทางวัฒนธรรมของผ้าทอ พื้นเมืองของไทย (ช่างทอ ร้อยใจ เทิดไท้องค์ราชินี พรพชฯ 2547) และช่วยสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชนและประเทศชาติ รัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องการอนุรักษ์และส่งเสริมการใช้ผ้าไทย โดยขอความร่วมมือจากข้าราชการ สำนักงาน โรงเรียน และสถาบันการศึกษาไม่ว่าข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในต่างกายด้วยผ้าไหมมาทำงานในวันศุกร์ของทุกสัปดาห์(หนึ่งลักษณะ 2549)

วิวัฒนาการแต่งกายทั่วโลกมีความก้าวหน้าอย่างไม่มีวันหยุดนิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ผ้าต่างประเศมีให้เลือกมากมาย หลากหลายสีสันทันและลวดลาย เสื้อผ้าจากต่างประเทศได้รับความนิยมมากในกลุ่มคนทั่วไป สังเกตได้จากที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ มี เสื้อผ้าตราสินค้าต่างประเศตั้งอยู่เป็นห้อง ๆ มากมาย และโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นมักนิยมสวมเสื้อผ้าตราสินค้าที่มีชื่อเสียงกันทั้งนั้น รวมถึงนิตยสารต่าง ๆ ก็นำภาพวิวัฒนาการการตกแต่งกายจากต่างประเทศมานำเสนอกันมาก ผู้ที่ได้รับความนิยมผ้าทอพื้นเมืองส่วนใหญ่มักจะซื้อเก็บสะสมเพื่อชมส่วนตัว หรือใส่ตู้โชว์เสียมากกว่า ไม่นำมาแต่งหรือตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาจด้วยสาเหตุที่มีข้อจำกัด ในการออกแบบตัดเย็บ ส่วนมากผู้ออกแบบเสื้อผ้ามักออกแบบมาให้สวมใส่กับบุคคลที่มีรูปร่างทุกขนาด อีกทั้งรูปแบบยังไม่มี ความแตกต่าง เสื้อที่จำหน่ายอยู่ทำให้คนทั่วไปไม่มีความรู้สึก ว่า ผ้าทอพื้นเมืองนั้นเหมาะสมกับผู้มีอายุเป็นส่วนมาก ดังนั้นหากได้มีการพัฒนารูปแบบของเสื้อผ้า โดยได้มีการออกแบบ หรือนำเสนอรูปแบบของเสื้อผ้าที่มีความหลากหลาย สวยงาม ทั้งขนาด การตกแต่ง

ลวดลาย ความทันสมัย ซึ่งต่างจากรูปแบบที่มีอยู่ทั่วไปตามท้องตลาด สามารถสวมใส่ได้หลายวาระ และเหมาะสมทั้งเด็กจนถึงผู้สูงอายุ รวมถึงแนวโน้มการพัฒนา รูปแบบของเสื้อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพสังคมในอนาคต นอกจากเป็นการสร้างค่านิยมและส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ยังทำให้ มีทางเลือกที่หลากหลายในการเลือกเครื่องแต่งกายจากผ้าทอพื้นเมือง อีกทั้งวิวัฒนาการการแต่ง กายเสื้อผ้าสตรี มีส่วนประกอบของผ้าทอพื้นเมืองสามารถแข่งขันในตลาด อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มกับต่างประเทศได้ ทำให้ค่านิยมและรสนิยมของคนไทยเปลี่ยนไป สตรีวัยทำงาน สามารถสวมใส่เสื้อผ้าผ้าทอพื้นเมืองได้เหมาะสม สวยงาม ใส่ได้หลายวัยและใส่ได้หลายโอกาสมากขึ้น

การตกแต่ง เป็นวิธีที่ทำให้ เสื้อผ้าเกิดความสวยงาม การตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายวิธี เช่น การ ตกแต่งด้วยตะเข็บ ผ้าเฉียง การต่อผ้า ไล่ไก่ การแทรกผ้า การตีเกล็ด จีบระบาย จีบรูด ฯลฯ เป็น การตกแต่งที่ต้องใช้ฝีมือการตัดเย็บ ความประณีต นิยมใช้ตกแต่งกับเสื้อผ้าเด็ก เสื้อผ้าสตรี บุรุษ หรือชุดอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับการเลือกวิธีการตกแต่งแต่ละวิธีควรเลือกใช้ให้เหมาะสม (สาคร , 2548) การ ตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ เป็นศิลปะการตกแต่งอย่างหนึ่งที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัสดุที่ใช้จัดอยู่ในประเภทผ้าและสิ่งทอ ซึ่งการแต่งกายด้วยเทคนิคจับจีบจะเห็นได้จาก การห่มจีวรของ พระสงฆ์ การนุ่งโจงกระเบน การตะเบงมาน การห่ม紗หรือของอินเดีย เสื้อผ้าของชาวอียิปต์ กรีก และโรมัน (กรมอาชีวศึกษา , ม.ป.ป.) การจับพับที่ใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้า จะทำให้ออกลักษณะของ ผ้ายังคงอยู่ได้มากที่สุด (เสาวลักษณ์, 2549)

เนื่องจากผ้าทอลายดอกป๊อบ เป็นผ้าประจำจังหวัดพิษณุโลก จึงไม่ค่อยมีคนรู้จักและให้ ความสำคัญกันมากนัก จึงทำการพัฒนาเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยเทคนิคการจับจีบ เพื่อเพิ่ม มูลค่าให้กับผ้าทอลายดอกป๊อบ ประกอบกับผ้าทอลายดอกป๊อบเป็นผ้าที่อยู่ในโครงการของ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถซึ่งอยากจะส่งเสริมให้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพิษณุโลก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอ ลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อการอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะผ้าทอพื้นเมือง การ สนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้ การนำผ้าทอพื้นเมือง ถวายทอดขยายไปยังกลุ่มต่าง ๆ ให้รู้จักมากขึ้น และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ และเป็นการปลูกจิตสำนึกให้คนไทยหันมาใช้ผลิตภัณฑ์ ผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลกได้มากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตเนื้อหาดังต่อไปนี้

1.3.1 ศึกษาหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบเสื้อผ้าชุดทำงานสตรี ซึ่งประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกง

1.3.2 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่ง ศึกษาเฉพาะเทคนิคการจับจีบ ประกอบด้วย จีบตามกัน จีบกระทบแบบจีบหันชนกัน และจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน

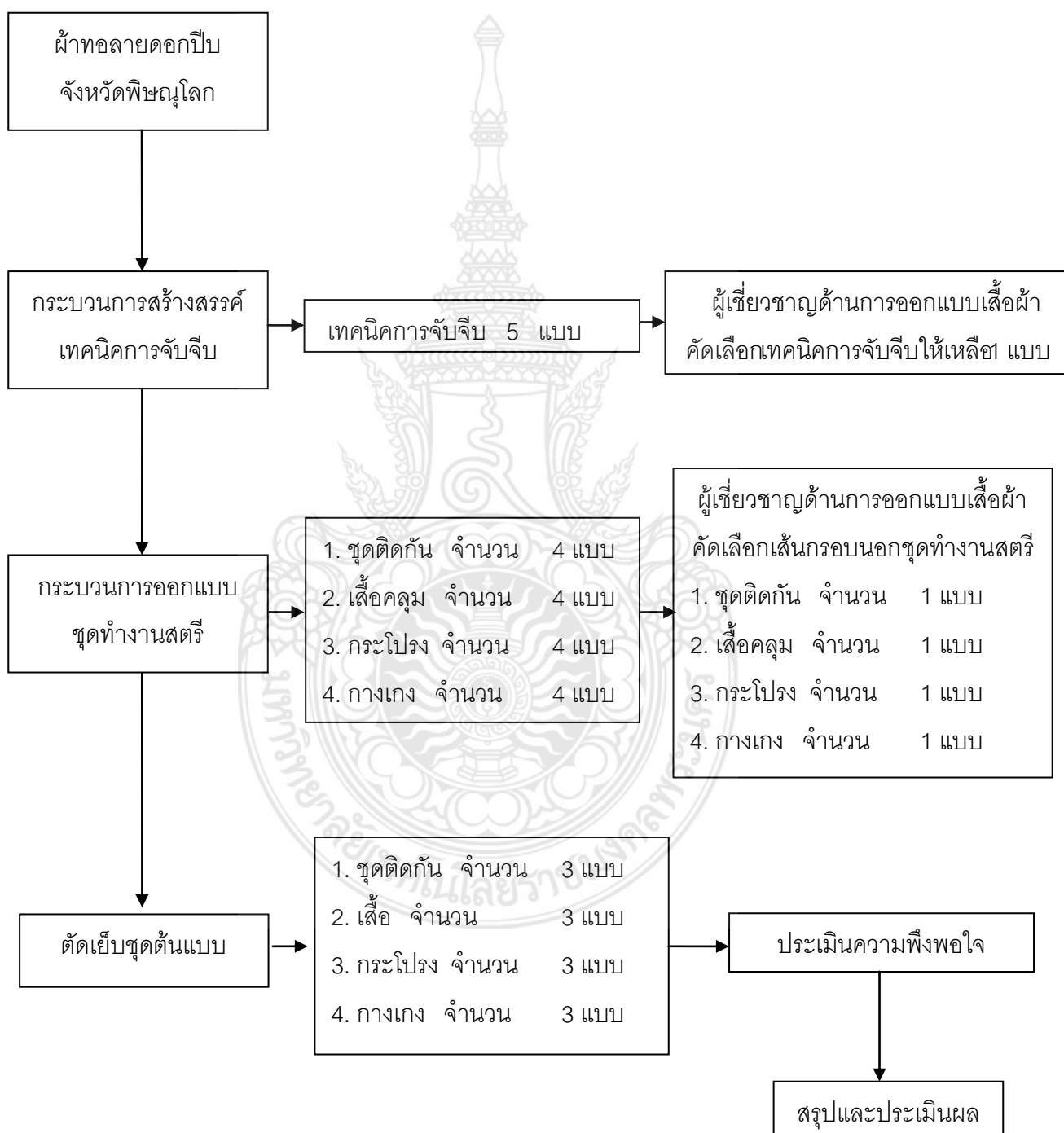
1.3. 3 ศึกษาเฉพาะเทรนด์ ฤดูใบไม้ผลิ (Spring) ปี 2014 เพื่อกำหนดโทนสีที่นำมาใช้คือ โทนสีที่เป็นกลาง ประกอบด้วย สีดำ สีเทา สีน้ำตาล

1.3. 4 ศึกษาเฉพาะผ้าทอลายดอกป๊อบ บ้านใหม่ชำเตย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

1.3.5 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือกลุ่มสตรี วัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก มีช่วงอายุตั้งแต่ 25 ปี - 60 ปี และมีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป

1.4 กรอบแนวความคิด

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีบจังหวัดพิษณุโลก ดังนี้

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบชุดทำงานสตรีในรูปแบบใหม่ๆ
- 1.5.2 เป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ผ้าทอลายดอกป๊อบ
- 1.5.3 เป็นแนวทางในการวิจัยด้านการพัฒนาผ้าไทยนำไปสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ต่อไป

1.6 นิยามศัพท์

- 1.6.1 การออกแบบ หมายถึง การออกแบบเสื้อผ้าสตรีที่ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงาน โดยคำนึงถึง รูปร่าง สี วัสดุ อาชีพ และโอกาสที่ใช้โดยใช้เทรนด์ ฤดูใบไม้ผลิ (Spring) ปี 2014
- 1.6.2 ผ้าทอลายดอกป๊อบ หมายถึง ผ้าทอที่เป็นผ้าประจำจังหวัดพิษณุโลก เป็นผ้าที่ทอขึ้น โดยบ้านใหม่ชำเตยตำบลบ้านกลางอำเภอวังทองจังหวัดพิษณุโลกซึ่งมีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น
- 1.6.3 ชุดทำงานสตรี หมายถึง เครื่องแต่งกายของผู้หญิง ซึ่งประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกง
- 1.6.4 สตรีวัยทำงาน หมายถึง กลุ่มสตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก มีช่วงอายุตั้งแต่ 25 ปี - 60 ปี และมีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป
- 1.6.5 เทคนิคจับจีบ หมายถึง การนำจีบแบบเดิมประกอบด้วย จีบตามกัน จีบกระทบแบบ จีบหันชนกัน และจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน มาทำการออกแบบให้เกิดเป็นการจับจีบแบบใหม่ขึ้น โดยการใช้ความร้อนเป็นตัวช่วย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำงาน วิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก ดังนั้นเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในงาน วิจัยดังกล่าวข้างต้นมากขึ้นผู้ทำงานวิจัยได้ศึกษาเอกสารงานเขียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าทอลายดอกป๊อบ
  - 2.1.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าทอลายดอกป๊อบ
  - 2.1.2 ความเป็นมาของกลุ่มทอผ้า
  - 2.1.3 ลักษณะผ้าทอลายดอกป๊อบ
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดทำงานสตรี
  - 2.2.1 ความหมายของชุดทำงาน
  - 2.2.2 ประเภทของชุดทำงาน
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า
  - 2.3.1 ลักษณะของการออกแบบเสื้อผ้า
  - 2.3.2 องค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า
  - 2.3.3 เทรนแฟชั่น ปี2014
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่ง
  - 2.4.1 เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการจับจีบ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าทอลายดอกป๊อบ

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าทอลายดอกป๊อบ

ความเป็นมาของผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลกสืบเนื่องมาจาก ราษฎรชาวพิษณุโลกส่วนหนึ่งอพยพมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ ไทครั้ง ที่ได้ทำการอพยพ มาตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ส่วนไทดำหรือลาวโซ่ง กลุ่มชนที่ตั้งถิ่นฐานในจังหวัด

พิษณุโลกมีคนที่อาศัยอยู่ดั้งเดิม นอกนั้นเป็นคนที่ยอพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งเป็นกลุ่มชนชาว ไทย - ลาว ในอดีต เมื่อมีเวลาว่างเว้นจากการทำนา หรือการประกอบอาชีพหลักอื่น ๆ แล้ว กลุ่ม แม่บ้าน มักจะใช้เวลาว่างที่มีไปใช้ในการทอผ้า เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องนุ่งห่ม เครื่องแต่งกาย เช่น ผ้าขาวม้า ผ้าซิ่น ผ้าสบ เป็นต้น โดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น การปลูกฝ้าย แล้วเก็บดอกฝ้ายมาขึ้นมาปั่น เป็นเส้นฝ้ายและทอออกมาเป็นผ้าผืนเรียบไม่ต้องย้อมสี หรือใช้สี จากธรรมชาติ เช่น คราม เป็นต้น แล้วตัดเย็บเป็นเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องนุ่งห่ม รวมไปถึงผ้าที่ใช้ ในการประกอบพิธีทางศาสนาสืบทอดกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากชาวบ้านในหมู่บ้านได้ เห็นถึงวัฒนธรรมที่เก่าแก่ของกลุ่มแม่บ้านในชุมชนมาตั้งแต่ยุคของบรรพบุรุษ ได้ถ่ายทอด วัฒนธรรมการทอผ้าให้กับคนรุ่นหลัง การทอผ้าเป็นภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ วิถีชีวิตปกติของชาวบ้านต้องทอผ้าใช้กันเองในครอบครัว หากเหลือใช้ก็จะนำไปขาย ลูกสาวทุก บ้านต้องเรียนรู้การปั่นฝ้าย การเลี้ยงไหม และการทอผ้า ก่อนจะออกเรือน จึงนับได้ว่ามี ความสามารถพื้นฐานในการทอผ้า และออกแบบลายผ้าด้วยการผสมผสานลายพื้นฐานต่าง ๆ เข้า ด้วยกันได้ทุกคน อุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้ามีทั้งที่บ้าน และที่กระทูก ทอผ้าใหม่ลวดลายต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีผ้าทอมือใหม่ประดิษฐ์ ผ้าฝ้ายมัดหมี่ อาทิ ลายดอกป๊อบ ที่อำเภอวังทองอำเภอบางระกำ และผ้าทอบ้านน้ำกุ่ม อำเภอนครไทย

ในยุคปัจจุบันกลุ่มแม่บ้านจึงได้ศึกษาวิธีการทอผ้า ได้พัฒนาฝีมือ และทักษะในการ ทอผ้าให้เกิดมีลวดลายในหลายรูปแบบ มีการคิดหาวิธีการนำสีจากธรรมชาติ เช่นจากเปลือกไม้ ใบไม้รากไม้ ผลไม้ หรือส่วนอื่นๆ ของต้นไม้ ทำให้เกิดมีผ้าสีต่างๆ ขึ้นมาโดยการนำส่วนต่าง ๆ ของ ต้นไม้ ซึ่งไม้แต่ละชนิดให้สีต่างๆ กันนำมาต้มเคี่ยวจนได้ที่ นำเส้นฝ้ายลงย้อมจนได้สี ตามที่ ต้องการแล้วนำไปทอเป็นผ้าผืนต่อไปประโยชน์ที่ได้ตามความเหมาะสมและความต้องการ จากการใช้ได้คิดค้นทดลองทำตามวิธีการต่างๆ จนเกิดเป็นความรู้ เป็นแบบแผนให้ชนรุ่นหลังได้ เรียนรู้สืบทอด และแสวงหาความรู้เทคนิคใหม่ ๆ เพิ่มเติม เป็นการเรียนรู้จากธรรมชาติ จากการได้เห็น ได้สัมผัส ได้ลงมือทอผ้าด้วยตนเองตั้งแต่เล็กลงโต และเห็นว่ากำลังเป็นวัฒนธรรมที่กำลังจะเลือน หายไปในยุคสมัยนี้ ควรถ่ายทอดความรู้ให้คนรุ่นหลังได้รู้ถึงขั้นตอนและวิธีการทำต่าง ๆ ก่อนที่จะ ออกมาเป็นชิ้นงานที่เราสามารถใช้ประโยชน์ในด้านเครื่องนุ่งห่มได้ และที่สำคัญ คือผ้าทอที่กลุ่ม แม่บ้านผลิตขึ้นมานี้ก็เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกประเภทหนึ่งที่ทำจากฝีมือของกลุ่มแม่บ้าน และ ผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงานที่ทำเสร็จแล้วก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มแม่บ้านที่ว่างจากการทำางานประจำของตนเองอีกด้วย ต่อมาได้รับการ สนับสนุนจากทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และจากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพอขึ้นเพื่อจำหน่ายวัสดุที่ ใช้มีทั้งฝ้ายไหม และด้ายสำโรง จากการทำกลุ่มชนในจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่อพยพมาจากที่อื่น

ดังนั้น จึงได้นำเอาวัฒนธรรมการทอผ้า และลวดลายเข้ามา ทำให้ลวดลายส่วนใหญ่ไม่ใช่ลวดลายดั้งเดิมของจังหวัด แต่ในปัจจุบันทางราชการเข้าไปสนับสนุน เมื่อรัฐบาลมีแนวความคิดในการสร้างรายได้เสริมให้กับประชากร หน่วยงานราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานพัฒนาชุมชน และสหกรณ์การเกษตร ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมประชากรให้มีรายได้ เสริมด้วยการทอผ้า ทั้งนี้ได้จัดกิจกรรมสนับสนุนอย่างหลากหลาย อาทิ การอบรม การศึกษาดูงาน การพัฒนารูปแบบ และฝีมือการทอผ้า การตลาด การจัดบรรจุภัณฑ์ และการจัดประกวดเพื่อเผยแพร่ผลงานอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ทำให้เกิดกลุ่มทอผ้าขึ้นหลายกลุ่มแทบทุกอำเภอ อย่างไรก็ตาม กลุ่มทอผ้าในอำเภอต่าง ๆ นั้น ต่างก็มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ด้วยการสนับสนุนจากนักการเมือง และหน่วยงานภาครัฐ ทำให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้นมาได้ โดยลำดับ ทั้งในเรื่องสี ลวดลาย ความทนทาน สวมใส่สบาย ไม่ยับ ไม่หด ทั้งสามารถจำหน่ายได้ในราคาย่อมเยา สามารถนำไปใช้เป็น ชุดทำงาน ชุดกึ่งพิธีการ และชุดการละเล่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ้าลายดอกป๊อบได้รับคัดเลือกให้ใช้เป็นแบบฟอร์มของจังหวัดพิษณุโลก ต้องการให้ทอผ้าพื้นเมืองสีม่วง ลวดลายดอกป๊อบ ให้เป็นสัญลักษณ์ผ้าพื้นเมืองของจังหวัดพิษณุโลก สำหรับดอกป๊อบนี้ถือเป็นไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดพิษณุโลก โดยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้พระราชทาน กล้าไม้ป๊อบให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2537 เพื่อนำไปปลูกเป็นสิริมงคลในวันทรงยศโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสทรงครองราชย์เป็นปีที่ 50 หลังจากนั้นไม้ป๊อบจึงถือเป็นไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดพิษณุโลก และต่อมาดอกป๊อบก็มีบทบาทมากขึ้น เมื่อบรรดา กลุ่มทอผ้าในจังหวัดพิษณุโลกนำดอก ป๊อบไปทอกลายเป็นลวดลายเอกลักษณ์ประจำจังหวัดพิษณุโลก(พิพิธภัณฑ์ผ้า มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551)

จากการศึกษาเกี่ยวกับผ้าทอ พบว่า ผ้าทอมีหลากหลายลวดลายมีทั้งลวดลายต้นแบบลวดลายที่พัฒนาจนสื่อความหมาย ลวดลายที่เชื่อมโยงกับความเชื่อพื้นบ้าน ลายเกิดจากอิทธิพลศาสนาเกิดจากอิทธิพลของสัตว์ความเชื่อที่เกิดจากลายสัตว์ และลวดลายเกิดจากอิทธิพลของพืช เช่น ผ้าทอลายดอกป๊อบ ซึ่งเป็นผ้าทอประจำจังหวัดพิษณุโลก ต่อมาได้รับการสนับสนุนจากทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และจากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพต้องการให้ทอผ้าพื้นบ้าน ลวดลายดอกป๊อบ ให้เป็นสัญลักษณ์ผ้าพื้นบ้านของจังหวัดพิษณุโลก สำหรับดอกป๊อบนี้ถือเป็นไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดพิษณุโลก โดยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้พระราชทานกล้าไม้ป๊อบให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำไปปลูกเป็นสิริมงคลในวันทรงยศโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสทรงครองราชย์เป็นปีที่ 50 หลังจากนั้นไม้ป๊อบจึงถือเป็นไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดพิษณุโลก และต่อมอดอกป๊อบก็มีบทบาทมากขึ้น เมื่อบรรดา กลุ่มทอผ้าในจังหวัดพิษณุโลกนำดอกป๊อบไปทอกลายเป็นลวดลายเอกลักษณ์ประจำจังหวัดพิษณุโลก

(พิพิธภัณฑสถานผ้า มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ , 2551) กลุ่มทอผ้าที่สามารถทอผ้าลายดอกปีบมีหลายกลุ่มด้วยกันเช่น กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ชำเตย เป็นกลุ่มทอผ้าในอำเภอวังทอง ซึ่งได้รับรางวัลสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว (ญาติ, 2556)

2.1.2 ความเป็นมาของกลุ่มทอผ้า

ประชากรชาวบ้านใหม่ชำเตย หมู่ที่ 26 ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก นั้นเดิมได้อพยพมาจากจังหวัดเลย และมาตั้งรกรากถิ่นฐานอยู่ที่บ้านนาพราน หมู่ที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จากนั้นปี พ.ศ. 2545 จึงได้แยกหมู่บ้านออกมา ในความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นสมัยก่อนนั้นทุกครัวเรือนจะใช้พื้นที่ในการหุงหาอาหารและจะทอผ้าไว้ใช้ในครัวเรือน หากเป็นผู้หญิงเมื่อแต่งงานไปก็ต้องมีผ้าทอไว้เป็นของกำนัลหรือของไหว้ญาติผู้ใหญ่ฝ่ายสามี และในช่วงเทศกาลสงกรานต์ก็จะมีการรดน้ำดำหัวขอพรจากผู้ใหญ่แล้วนำผ้าทอไปเป็นของกำนัล

ในการทอผ้ามัดหมี่แบบดั้งเดิมสมัยปู่ย่า ตายาย จะนำวัสดุธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่เส้นใยที่ได้จากการปลูกฝ้าย แล้วนำมาปั่นเป็นเส้นด้ายและใช้เปลือกต้นกล้วยที่แห้งแล้ว มาใช้เป็นเชือกในการมัดลายต่างๆจากนั้นจะนำไปย้อมด้วยสีธรรมชาติ ที่ได้จากใบไม้ เปลือกไม้ ผล และดอก

การก่อตั้งกลุ่มทอผ้านั้นเริ่มจากการรวมกลุ่มของแม่บ้าน ที่ว่างเว้นจากการทำงาน ในช่วงฤดูแล้ง โดยได้สร้างโรงทอผ้าที่ใช้เสจากไม้ไผ่และมุงหลังคาด้วยหญ้า จากนั้นใน ปี พ.ศ. 2538 - 2545 ก็ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากพัฒนาชุมชนก่อสร้างอาคารโรงทอผ้า ที่กระตุก และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการทอผ้า ที่หมู่ 5 บ้านนาพราน ซึ่งในปี พ.ศ. 2547 ได้รับรางวัลสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ 17 (1) 2546 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ 18 (1) 2546 ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางก่อสร้างอาคารโรงทอผ้า ที่หมู่ 26 บ้านใหม่ชำเตยและได้รับงบประมาณสนับสนุนจากพัฒนาชุมชนต่อเติมอาคาร

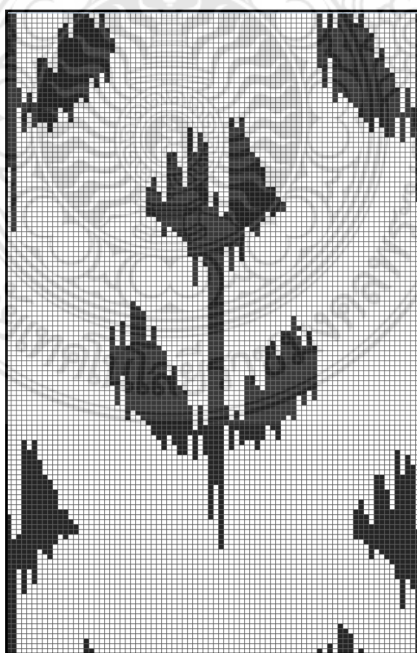
ปัจจุบันนี้กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ชำเตยได้พัฒนาฝีมือผลิตผ้าทอมือทั้งผ้ามัดหมี่ใหม่ ประดิษฐ์และผ้าฝ้ายธรรมชาติ ที่มีลวดลายสวยงามตามความต้องการของลูกค้าเช่น ผ้าม่าน ผ้าคลุมโต๊ะ ผ้าขาวม้า ผ้าพันคอ กระเป๋า ที่รองแก้ว ฯลฯ

2.1.3 ลักษณะผ้าทอลายดอกปีบ

เป็นการแสดงภูมิปัญญาเดิมของบรรพบุรุษ กล่าวคือ ใช้วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม ด้วยการทอด้วยมือ อันเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ โดยเน้นลายโบราณที่สืบทอดกันมา

ตามความเชื่อ ความศรัทธา ผลิตภัณฑ์ผ้าทอมัดหมี่ เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และอารยธรรมของคนในท้องถิ่นที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาจากบรรพบุรุษสู่รุ่นลูกรุ่นหลาน อันแสดงให้เห็นถึงมรดกวัฒนธรรมอันเกิดจากภูมิปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ที่สืบทอดกันมา และเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาอันทรงคุณค่านี้ไว้มิให้สูญหายรวมทั้งต้องการ สร้างให้เป็นลายผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ จึงได้มีการรวมกลุ่มของคนในชุมชน เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญา และสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน อันก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน เอื้ออาทรต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และกิจกรรมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การทำลวดลายของผืนผ้า โดยการใช้วัสดุกันน้ำมัดกลุ่มเส้น ด้ายเป็นลวดลายตามต้องการ ก่อนนำฝ้ายย้อมน้ำสี เมื่อแก้วสตุกันน้ำออกจึงเกิดสีแตกต่างกัน ถ้าต้องการเพียง 2 สี จะแก้วสตุมัดฝ้ายเพียงครั้งเดียว หากต้องการหลายสีจะมีการแก้วสตุหลายครั้ง

การ ทอผ้ามัดหมี่ ลายดอกป๊ีบ มีลักษณะการทอผ้าแบบ 3 ตะกอ เป็นการทอผ้าลายสอง เนื้อผ้าจะแน่น สามารถใช้ผ้าได้ ทั้ง 2 ด้าน โดยด้านหน้าจะให้สีสันสดใสและลวดลายชัดกว่าด้านหลัง สำหรับผู้ที่มีความชำนาญหรือผู้สูงอายุส่วนใหญ่ จะมัดลวดลายโดยการดูตัวอย่างจากผ้าทอแทนการดูจากกระดาษกราฟ (ญาติ, 2556) โดยมีลักษณะลวดลายดังนี้

ภาพที่ 2.1 ลวดลายดอกป๊ีบบนกระดาษกราฟ

การมัดลายดอกปืบ เป็นการผูกมัดให้เกิดช่องว่าง โดยการมัดหมีบนเส้นพุ่ง จะใช้เชือก ฟางในการมัดลวดลาย โดยการมัดลายจะเริ่มมัดจากด้านบนไล่ลงข้างล่าง ให้ได้ขนาดความยาว ตามที่ต้องการและนำไปจุ่มลงไปนีสีย้อม สีจะวิ่งไปตามช่องว่างของเส้นด้ายที่ไม่ได้ถูกมัด เกิดเป็น ลวดลายตามที่ต้องการ โดยมีคุณลักษณะพิเศษคือ ความเข้มข้นของสีไม่กลมกลืนกันเป็นผลมา จากวิธีการมัด และนำด้ายที่ย้อมไปตากให้แห้ง (ญาติ, 2556) โดยมีลักษณะการมัดดังนี้

ภาพที่ 2.2 เส้นด้ายที่ทำการมัดหมีก่อนนำไปย้อม

ผ้าทอลายดอกปืบ มีลักษณะรูปแบบของตัวดอกที่เป็นดอกตูม พร้อมกับก้านและใบ โดยมีลักษณะการวางลายของดอก สลับ ขึ้นลง ไปมา จนเต็มพื้นผ้า โดยมีหน้ากว้างของผ้าอยู่ที่ 36 นิ้ว และมีความยาวตามความต้องการหรือตามเส้นด้ายที่ทำการมัดหมีเอาไว้ ดังภาพ 2.3

ภาพที่ 2.3 ผ้าทอลายดอกปืบ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดทำงานสตรี

2.2.1 ความหมายของชุดทำงาน

ชุดทำงาน เป็นผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทหนึ่งที่ใช้วัตถุดิบในการนำไปตัดเย็บชุดทำงานในสำนักงานและชุดทำงานอาชีพ มีความหลากหลายในด้านคุณภาพ สี สัน และลวดลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการนำไปใช้งาน (กระทรวงอุตสาหกรรม , 2552) บางหน่วยงานอาจกำหนดให้เป็นสัญลักษณ์เฉพาะหน่วยงาน เป็นแบบฟอร์ม เครื่องแบบ ซึ่งหน่วยงาน สถานประกอบการ องค์กรหรือสถาบันนั้น ๆ ได้กำหนด หากเป็นแบบอิสระสามารถใส่เสื้อผ่ารูปแบบใดก็ได้ ควรเลือกหรือออกแบบชุดทำงานให้มีรูปแบบเรียบร้อย เป็นชุดตามสมัยนิยม เหมาะกับสถานภาพการปฏิบัติงาน (พวงผกา, 2540) ควรใช้สีสุภาพ สีอ่อนสดใส ลักษณะของแบบชุดต้องมีประโยชน์ใช้สอยสอดคล้องกับอาชีพ บางครั้งการแต่งกายของชุดทำงาน ต้องการแสดงให้เห็นถึงหน้าที่ สถาบัน หรือกลุ่มเพื่อให้คนในสังคมรับรู้ (เจียมจิต, 2540) สำหรับการเลือกแบบผ้าและการตกแต่งให้เหมาะสมกับอาชีพนั้น ๆ ด้วย จำแนกอาชีพบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1.1 อาชีพรับราชการ แบบเสื้อควรเป็นแบบเรียบ สีไม่ฉูดฉาดเนื้อผ้าทรงตัว

2.2.1.2 อาชีพทำงานในสำนักงาน เช่นธนาคาร บริษัทห้างร้านต่าง ๆ งานประเภทนี้ต้องติดต่อกับบุคคลภายนอกมากมายแบบเสื้อควรมีส่วนดึงดูดความสนใจของลูกค้า สีผ้าควรใช้สีสดใส ให้ความสดชื่นสบายตาต่อผู้พบเห็น

2.2.2 ประเภทของชุดทำงาน

2.2.1 ชุดทำงานแบบเป็นทางการ คือชุดที่เป็นเครื่องแบบเฉพาะหน่วยงาน โดยให้สวมใส่เหมือนกันทั้งองค์กร อาจจะเป็นสูท เสื้อเชิ้ตแขนสั้นหรือแขนยาว ข้อดีของชุดทำงานแบบนี้คือ ไม่ต้องหาชุดทำงานบ่อยๆ

2.2.2 ชุดทำงานแบบแฟชั่น คือ ชุดทำงานที่ไม่เป็นทางการ แต่จะเป็นการเลือกหรือออกแบบชุดทำงานให้เป็นแนวแฟชั่น และกำหนดให้ใช้เป็นยูนิฟอร์ม ซึ่งปัจจุบันนิยมกันมาก เนื่องจาก พนักงานได้ใส่ชุดสวย ๆ ไม่น่าเบื่อเหมือนกับเสื้อสูทหรือยูนิฟอร์มแบบเป็นทางการ

2.2.3 ชุดทำงานแบบเสื้อโปโล ส่วนใหญ่บริษัทหรือออฟฟิศ จะมีการสวมใส่เสื้อโปโล ที่ออกแบบเฉพาะบริษัท เนื่องจากใส่ง่ายและสบาย ทำงานคล่องตัว กว่าชุดทำงานออฟฟิศแบบอื่นๆ

2.2.4 ชุดทำงานแบบฟรีสไตล์ คือการแต่งตัวตามสบาย หรือตามเทรนแฟชั่น เป็นแบบ ที่ขึ้นชอบสำหรับคนที่ชอบแต่งตัว เพราะจะได้สวมเสื้อผ้าแบบใหม่ๆ ไม่ตกเทร(ufashionwork, 2557)

สรุปชุดใส่ไปทำงาน ควรใช้สีสุภาพ สีอ่อนสดใส ลักษณะของแบบชุดต้องมีประโยชน์ ใช้สอยสอดคล้องกับอาชีพ บางครั้งการแต่งกายของชุดทำงาน ต้องการแสดงให้เห็นถึงหน้าที่ สถานบัน หรือกลุ่มเพื่อให้คนในสังคมรับรู้ สำหรับอาชีพราชการ แบบเสื้อควรเป็นแบบเรียบ สีไม่ ูดูดานเนื้อผ้าทรงตัว และมีความหลากหลายในด้านคุณภาพ สีส้น และลวดลาย

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า

การออกแบบเสื้อผ้า(Fashion Design) คือการถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมาเป็นผลงาน ที่ผู้อื่นสามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วม(พจนานุกรม, 2552) โดยใช้ เส้น สี รูปทรง ผิวสัมผัส ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยด้วย หรือ ความหมายอีกนัยหนึ่ง คือ การสร้างสรรค์แบบหรืองานสำหรับนักออกแบบ โดยยึดหลักแห่งความ งามเป็นเกณฑ์และความถูกต้องสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ซึ่งสามารถนำมาผสมผสานให้เกิด รูปแบบในลักษณะต่าง ๆ บนเสื้อผ้า (วินิทร, 2553)

2.3.1 ลักษณะของการออกแบบเสื้อผ้า

2.3.1.1 การออกแบบโครงสร้าง (Structural design)

คือ การนำชิ้นส่วนแต่ละชิ้นมาเย็บประกอบกันเป็นเสื้อผ้าขึ้นมาได้อย่าง สวยงามและรวมถึงการออกแบบชนิดของตะเข็บ ปก แขน กระเป๋ ารังคูดม ให้สอดคล้องกับสี ลวดลายและเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บ ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ในโครงสร้างของแบบตัดจะต้องมีความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเสื้อผ้าชุดนั้น โดยเฉพาะเส้นแนวต่อตามยาว (Princess line) หรือการ ต่อแนวต่อตามขวาง (Yoke) ที่ตัวเสื้อ กระโปรง กางเกง และชุดติดกัน (วินิทร, 2553) หลักสำคัญ ในการออกแบบโครงสร้างเสื้อมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบเสื้อต้องให้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่เช่นบุคคลที่มีร่างกาย เตี้ยล่ำควรใช้เสื้อผ้าลายเส้นแนวตั้งหรือเฉียงขึ้นเสื้อควรใช้ทรงแคบยาวคลุมสะโพกกางเกงควรเป็น แบบเรียบ ๆ ไม่มีจีบกระโปรงแบบเรียบ ๆ ควรใช้ผ้าสีเข้มแบบทึงตัวหลีกเลี่ยงการใช้เข็มขัดเส้นใหญ่

ส่วนบุคคลที่มีร่างกายท้วมหรืออ้วนควรใช้เสื้อผ้าลายเส้นแนวตั้งหลักเฉียงลายเส้นโค้งหยักหรือทรงกลมไม่ควรใช้เสื้อรัดรูปหรือหลวมมากเกินไปแบบเสื้อควรเป็นแบบเรียบควรใช้เสื้อผ้าสีเข้มหรือโทนหม่นๆเป็นผ้าที่มีน้ำหนักควรหลีกเลี่ยงการใส่เสื้อแขนกุดและผ้าที่มีความมันวาวส่วนบุคคลที่มีร่างกายผอมควรสวมเสื้อผ้าลายขวางหรือเส้นโค้งเสื้อผ้าควรมีการหนุนไหล่ควรใช้เสื้อคอปิดเพื่อปิดบังความผอมของลำคอถ้าใส่เสื้อสูทควรให้ยาวคลุมสะโพกเข็มขัดควรใช้เส้นใหญ่ถ้าสวมกระโปรงควรเป็นกระโปรงยาวปิดขาถ้าเป็นกางเกงควรเลือกแบบมีจีบที่เอวควรเลือกใช้เสื้อผ้าสีสว่างหรือสีอ่อนและบุคคลที่มีร่างกายสูงใหญ่จะแต่งตัวได้ค่าง้าง่ายสามารถใช้เสื้อผ้าได้หลายแบบแต่ที่สำคัญก็คือควรเลือกให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ (สาคร, 2548)

- 2) แบบเสื้อต้องมีลักษณะเรียบง่ายช่วยพรางตาส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมส่วนที่เด่น
- 3) แบบเสื้อต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมและมีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- 4) แบบเสื้อต้องมีความกลมกลืนกับทุกส่วนในตัวเสื้อและเน้นประโยชน์ใช้สอย (สาคร, 2548)

2.3.1.2 การออกแบบตกแต่ง (Decorative design)

คือ การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมภายหลังการออกแบบในโครงสร้าง โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย แต่เป็นการออกแบบที่มุ่งเน้นในการแข่งขันทางด้านธุรกิจเสื้อผ้า (วินิทร , 2553) หรือเป็นการออกแบบเพิ่มเติมภายหลังจากการทำตัวเสื้อเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อทำให้เสื้อผ้านั้นมีความสมบูรณ์และสวยงามยิ่งขึ้นเป็นการเน้นและเสริมสร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็นเช่นการปัก การเดินเส้น การติดปะ ติดระบายติดโบว์ ปักมุกปักเลื่อม เพ้นท์สี (เจียมจิต , 2546) และการตกแต่งเสื้อคือการทำวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้เสื้อนั้นดูสวยงามมองดูแล้วน่าสวมใส่และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามการตกแต่งเสื้อไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งด้วยมือหรือด้วยเครื่องจักรก็มีความสำคัญทั้งสิ้นการตกแต่งด้วยเครื่องจักรมีการจีบรัดจีบระบายการปักจักรการเดินเส้นซึ่งจะทำให้เสื้อเกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้นการตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาเสื้อและบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาการตัดเย็บได้เช่นจีบระบายช่วยแก้ปัญหาเรื่องความยาวเสื้อกระโปรงหรือแก้ปัญหารูปแบบเสื้อที่แข็งกระด้างให้ดูอ่อนหวานน่ารักได้เช่นกันหรือการเดินเส้นตะเข็บเส้นคิ้วช่วยให้ตะเข็บเรียบและเพิ่มจุดเด่นน่าสนใจมากยิ่งขึ้นส่วนการปักมือด้วยเส้นไหมสีแปลกตาปักเป็นลวดลายธรรมชาติลวดลายเรขาคณิตฯลฯสามารถช่วยให้เสื้อเกิดจุดเด่นน่ามอง

เป็นเอกลักษณ์เป็นงานฝีมือควรค่าแก่การเป็นเจ้าของและนำเสนอใต่ผู้อื่นด้วยซึ่งมีข้อควรพิจารณา ดังนี้ (สาคร, 2548)

- 1) การตกแต่งต้องกลมกลืนกันเช่นตัวเสื้อเป็นผ้าพื้นก็ให้นำผ้าที่มีลวดลายมาตกแต่ง
- 2) รูปทรงของการตกแต่งต้องเหมาะสมกับรูปแบบหรือโครงสร้างเสื้อผ้า
- 3) สีและผิวสัมผัสของผ้ากับการตกแต่งต้องให้กลมกลืนกัน
- 4) จุดเด่นบนเสื้อผ้าการตกแต่งเสื้อผ้าควรมีจุดเดียวเช่นทำลวดลายรอบคอเสื้อ รอบขอบและกระเป๋
- 5) ความสมดุลของการตกแต่งควรหลีกเลี่ยงการแบ่งสัดส่วนการตกแต่งที่มีความสมดุลเท่ากันบนตัวเสื้อเช่นขนาดเท่าๆกันจะเกิดความซ้ำไม่น่าสนใจ (สาคร, 2548)

2.3.2 องค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า องค์ประกอบที่สำคัญ มีดังนี้

2. 3.2.1 เส้นและเส้นกรอบนอก (lines, silhouettes) เส้นและเส้นกรอบนอกในการออกแบบจะต้องพิจารณาไปพร้อม ๆ กัน เพราะเส้นเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดบริเวณหนึ่ง ๆ ให้เกิดรูปร่างขึ้น ทั้งในรายละเอียดบนเสื้อผ้าและเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า การเลือกใช้เส้น อาจจะใช้ตามลักษณะรูปร่างของร่างกาย หรือเลือกเส้นที่ตรงกันข้ามกับลักษณะรูปร่างของร่างกาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่จะนำไปใช้ และจุดประสงค์ ในการออกแบบเส้นบนเสื้อผ้า มีชนิด คือเส้นตรงและเส้นโค้ง

1) เส้น (Line) หมายถึง เกิดจากจุดที่เรียงต่อกันในทางยาวหรือการลากเส้นไปยังทิศทางต่าง ๆ มีหลายลักษณะ เช่น ตั้ง นอน เฉียง (สาวิตรีและศศธร, 2552) เส้นเกิดจากจุดหลายจุดเชื่อมต่อกันหรือหมายถึงจุดหลาย ๆ จุดที่เคลื่อนไหวไปในบริเวณว่างบนระนาบผิวของสิ่งต่าง ๆ และทิ้งร่องรอยของการเคลื่อนไหวนั้นอยู่บนระนาบผิวให้เห็นได้ เส้นสามารถแสดงถึงความสงบ ความมั่นคงและความเคลื่อนไหว ความเร็วได้ เส้นในลักษณะต่าง ๆ กันเมื่อนำมาประกอบกันช่วยทำให้เห็นรูปร่างและลวดลายได้ เช่น ลายกนก บางครั้งเส้นอาจทำให้เกิดภาพลวงตาได้ นักออกแบบจึงควรพยายามรักษาถึงคุณสมบัติเหล่านี้เพื่อประโยชน์ในการสร้างงานออกแบบ (มานิช, 2549) เส้นที่ใช้ออกแบบมีดังนี้

1.1) เส้นตรงแนวตั้ง (Vertical Lines) ให้ความรู้สึกแข็งแรง มั่นคง เป็นเส้นที่แสดงถึงความสง่าเหมาะสำหรับคนอ้วนเตี้ย (เจียมจิต, 2546) เป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงโปร่ง (ศรีนวล, 2529)

1.2) เส้นตรงแนวนอน (Horizontal Lines) เป็นเส้นแสดงถึงความกว้าง ความสงบ ความนิ่งเฉย แบบเสื้อที่ใช้เส้นตรงแนวนอนเหมาะสำหรับคนผอมสูงซึ่งจะพรางตาให้ดูอ้วนขึ้นหรือเตี้ยลง

1.3) เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม (Diagonal Lines) เป็นเส้นที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว ไม่อยู่นิ่ง เส้นเฉียงจะช่วยพรางตาได้หลายความรู้สึก เช่น ทำให้ดูสูงขึ้น เตี้ยลง อ้วนขึ้นหรือผอมลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความยาวของเส้นและมุมของเส้นทแยงนั้น ๆ กล่าวคือ เส้นทแยงมุมยาวจะช่วยให้ดูสูงขึ้น เส้นทแยงมุมสั้นจะทำให้บริเวณนั้นดูกว้าง(เจียมจิต, 2546)

2) เส้นโค้ง (Curved Line) คือ เส้นที่ลากในลักษณะโค้ง เส้นโค้งให้ความรู้สึกอ่อนหวานนุ่มนวล คลายความกระด้าง ถ้าเปรียบกับธรรมชาติจะให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ไม่สงบนิ่ง นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้งที่ขยายกว้างเพิ่มขึ้น

2.3.2.2 เส้นกรอบนอก (silhouettes) คือ โครงสร้างเสื้อผ้า ที่ปรากฏเป็นภาพจากการมองเห็น ประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนต่างๆ ของแบบตัด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นำสู่กระบวนการตัดเย็บเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเสื้อผ้า มีผลต่อความรู้สึก จนเกิดความพึงพอใจในการสวมใส่(สาคร, 2553) เส้นกรอบนอก มีบทบาทสำหรับการออกแบบเสื้อผ้า นอกจากจะเป็นตัวกำหนดโครงร่างภายนอกของเสื้อผ้าแล้ว เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้พบเห็น และเส้นกรอบนอกยังส่งผลต่อส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้าด้วย (ศรีนวล, 2529) เส้นกรอบนอกจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ในการออกแบบ เส้นกรอบนอกมีหลายรูปแบบสรุปได้ดังนี้ (20 เทรนด์แฟชั่นระดับโลก, 2555)

1) โครงร่างแบบสลิม (Slim) ลักษณะรูปร่างทรงเพรียวบางโครงสร้างพอดีตัวตามสรีระแต่เน้นรูปร่างให้มีทรวดทรงโดยเฉพาะช่วงเอวนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หากตัดเย็บเป็นชุดกระโปรงตัวกระโปรงนิยมลักษณะสอบเข้าแต่น้อยกว่าโครงร่างแบบสลิมนี้ นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่าและหากตัดเย็บเป็นกางเกงนิยมลักษณะเข้ารูปตั้งแต่สะโพกลงไปแต่ปลายขากางเกงสอบเล็กน้อย

2) โครงร่างแบบชีท (Sheath) ลักษณะรูปร่างทรงแผ่นเพรียวบางเหมือนปลอกมีด โครงสร้างพอดีตัวไม่เข้ารูปมากนักกระโปรงมีลักษณะตรงหรือสอบเข้าเล็กน้อย มีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่าทำนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่น เช่น ผ้าชีฟองและผ้ายัดไลคร่า เป็นต้น

3) โครงร่างแบบแนชเชอริล (Natural) ลักษณะโครงร่างแบบพอดีตัวเป็นธรรมชาติ ช่วงบนพอดีตัว ช่วงล่างบานออกเล็กน้อยตั้งแต่เอวถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์ นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลาง

4) โครงร่างแบบเอกซ์ไลน์ (X-Line) ลักษณะคล้ายโครงร่างแบบฟิตแอนด์แฟลร์แม้ว่าช่วงบนและช่วงล่างมีขนาดพอดีตัวแต่ช่วงบนกว้างตั้งแต่ไหล่แคบเข้ารูปช่วงเอวกระโปรงช่วงล่างบานออกตั้งแต่เอวจนถึงชายกระโปรงโดยอาจใช้การรูดหรือย้วย ลักษณะเดียวกับตัวเอกซ์นิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลางมีน้ำหนัก

5) โครงร่างแบบคอโรลเอไลน์ (Corolle Line) ลักษณะโครงร่างคล้ายกลับไม่มีโครงเสื้อช่วงไหล่พอดีตัวขยายออกช่วงหน้าอกทำให้ดูมีอกใหญ่จากนั้นคออดเล็กลงช่วงเอวฟิตเข้ารูปและสะโพกโค้งบานออกอย่างชัดเจนคล้ายทรงโครงร่างแบบอาร์กกลาส กระโปรงบานทรงวงกลมรอบตัวมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงน่องนิยมเป็นกระโปรงจีบตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางมีน้ำหนัก

6) โครงร่างแบบเอชไลน์ (H-Line) ลักษณะเป็นทรงตัวเอชมีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกใช้เข็มขัดหรือวัสดุอื่นคาดบริเวณเอว ลักษณะเดียวกันกับเส้นขวางกลางตัวเอชนิยมโครงเสื้อขนาดพอดีตัวผู้สวมใส่ไม่เข้ารูปหรือหลวมจนเกินไป มีความยาวคลุมเข่านิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ยิ่งขึ้น

7) โครงร่างแบบเพนซิล (Pencil) ลักษณะทรงตรงเหมือนกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกนิยมใช้ขนาดสะโพกเป็นเกณฑ์ในการวัดเพื่อความพอดีของความกว้างชายกระโปรง มีความยาวคลุมเข่านิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงปานกลาง

8) โครงร่างแบบทราพีซอยด์ (Trapezoid) ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมูมีลักษณะคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์แต่เอไลน์มีโครงร่างที่ผอมเพรียวกว่า นิยมปล้อยบานตั้งแต่หน้าอกเป็นต้นไปชายกระโปรงปล้อยบานออกจากร่างกายนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางไม่เหมาะกับผ้าที่มีน้ำหนักทั้งตัว มีความยาวตั้งแต่เหนือหัวเข่าจนถึงครึ่งหน้าแข้ง

9) โครงร่างแบบสแวกเกอร์ (Swagger) ลักษณะทรงสี่เหลี่ยมคางหมูคล้ายโครงร่างแบบทราพีซอยด์แต่ช่วงไหล่มีความกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างแบบพอดีตัวตัวเสื้อปล้อยตรงลงมา ชายเสื้อแยกตะเข็บทั้งด้านหน้าและด้านหลังให้ย้วยบานออกรวม 11 นิ้วขึ้นไป มีความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนา นิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวไม่มีตะเข็บรอยต่อระหว่างแขนกับตัวเสื้อนิยมสวมใส่ควบคู่กับกระโปรงทรงตรงสอบพอดีตัวมีความยาวตั้งแต่หน้าจนถึงหน้าแข้ง

10) โครงร่างแบบคอมบิเนชัน ฟิตติ้ง (Combination Fitting) ลักษณะทรงคล้ายโครงร่างแบบสแวกเกอร์แต่ช่วงไหล่มีขนาดพอดีตัวลำตัวเสื้อปล่อยตรงลงมา ชายเสื้อย้วยบานออกเป็นโครงร่างที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงมีครรภ์ที่มีการขยายตัวของหน้าท้องและเล็กลงหลังคลอดบุตร เพราะโครงร่างนี้ช่วงเอวมีการรัดด้วยยางยืดระหว่างเกิลด์ได้ทรงทำให้ช่วงเอวคอดลงแต่สามารถหดและขยายได้ นิยมอำพรางรอยรัดช่วงเอวโดยการแทรกเข็มขัดเอาไว้ที่เกิลด์ได้ทรงหรือตะเข็บข้าง มีความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข้าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

11) โครงร่างแบบแอมเพิล (Ample) ลักษณะรูปทรงใหม่มีโครงสร้างกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างจากนั้นพองตัวออกกว้างปกคลุมทั่วร่างกายช่วงบน นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาไม่มีน้ำหนักมีความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงพื้น

12) โครงร่างแบบเอไลน์ (A-Line) โครงร่างนี้เป็นโครงร่างที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นโครงสร้างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากเอชไลน์ ลักษณะรูปทรงส่วนบนเข้ารูปพอดีตัวจนถึงรูปฟิตเพื่อเน้นสรีระให้ชัดเจนด้วยคอร์เซ็ท (Corset) ส่วนใหญ่มีการตัดต่อตะเข็บช่วงสะโพกบนกระโปรงบานออกตั้งแต่สะโพกลงมาลักษณะเดียวกับตัวเอหรือสามเหลี่ยม มีความยาวตั้งแต่เหนือเข้าจนถึงพื้นนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

13) โครงร่างแบบเต็นท์ (Tent) ลักษณะรูปทรงแบบสี่เหลี่ยมคางหมูมีขนาดกว้างกว่าโครงร่างแบบทระพีชอยด์โครงสร้างหลวมตั้งแต่ไหล่ลงมา ชายกระโปรงปล่อยบานเต็มตัวเพื่อให้สามารถสวมใส่ กระโปรงที่มีความบานไว้ด้านในอีกชั้น ด้านหลังมีขนาดกว้างกว่าด้านหน้ามีความยาวตั้งแต่เหนือเข้าจนถึงหน้าแข้ง ในอดีตนิยมตัดเย็บเป็นเสื้อโค้ทมีปกและแขนยาวด้วยผ้าเนื้อหนานุ่ม

14) โครงร่างแบบลอง ทอริโซ (Long Torso) ลักษณะโครงร่างเป็นแบบลำตัวยาวหลวมไม่เน้นรูปร่างส่วนใหญ่ขยับเส้นเอวลงมาอยู่บริเวณสะโพกล่าง บางแบบอาจฟิตที่สะโพกล่างพอดีหรือทำให้เกิดการกระตุ่งขึ้นทำให้ลำตัวดูหลวมยิ่งขึ้นแต่มักไม่ฟิตพอดีตัว ท่อนล่างเป็นกระโปรงทรงตรงปลายบานเล็กน้อยนิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข้าจนถึงหน้าแข้ง ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง

15) โครงร่างแบบทูนิค (Tunic) ลักษณะทรงตรงตั้งแต่ไหล่ปล่อยยาวลงมาจนถึงช่วงระหว่างสะโพกและข้อเท้า สำหรับชุดกลางวันนิยมความยาวตั้งแต่คลุมสะโพกจนถึงเหนือเข้าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางมีน้ำหนักนิยมนวมใส่ควบคู่กับกางเกงขาสั้นหรือกางเกงขายาว
รูป

16) โครงร่างแบบวีไลน์ (V-Line) ลักษณะเป็นทรงตัววีมีโครงเสื้อช่วงบนกว้างคลุมไหล่ทั้งหมดและค่อย ๆ สบแคบลงจนถึงชายกระโปรง นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข้าตัดเย็บด้วยผ้าได้หลากหลายเนื้อ

17) โครงร่างแบบวายไลน์ (Y-Line) เป็นโครงร่างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากโครงร่างแบบเอไลน์แบบกลับหัวจึงมีลักษณะเป็นทรงคล้ายตัววาย มีโครงเสื้อช่วงไหล่กว้างและค่อย ๆ สบแคบพอดีตัวที่บริเวณเอว นิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวกระโปรงพอดีตัว นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข้า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อเบา

18) โครงร่างแบบทิวลิป (Tulip) ลักษณะรูปทรงดอกทิวลิปมีโครงสร้างช่วงบนเน้นไหล่เล็กน้อยพองขยายช่วงหน้าอกจากนั้นเน้นพิตพอดีช่วงเอวและช่วงล่างเป็นกระโปรงขนาดพอดีตัว ปลายกระโปรงสอบเข้าเล็กน้อยเพื่อให้ผู้สวมใส่ดูมีรูปร่างดีและเอวเล็ก นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข้าจนถึงพื้นตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

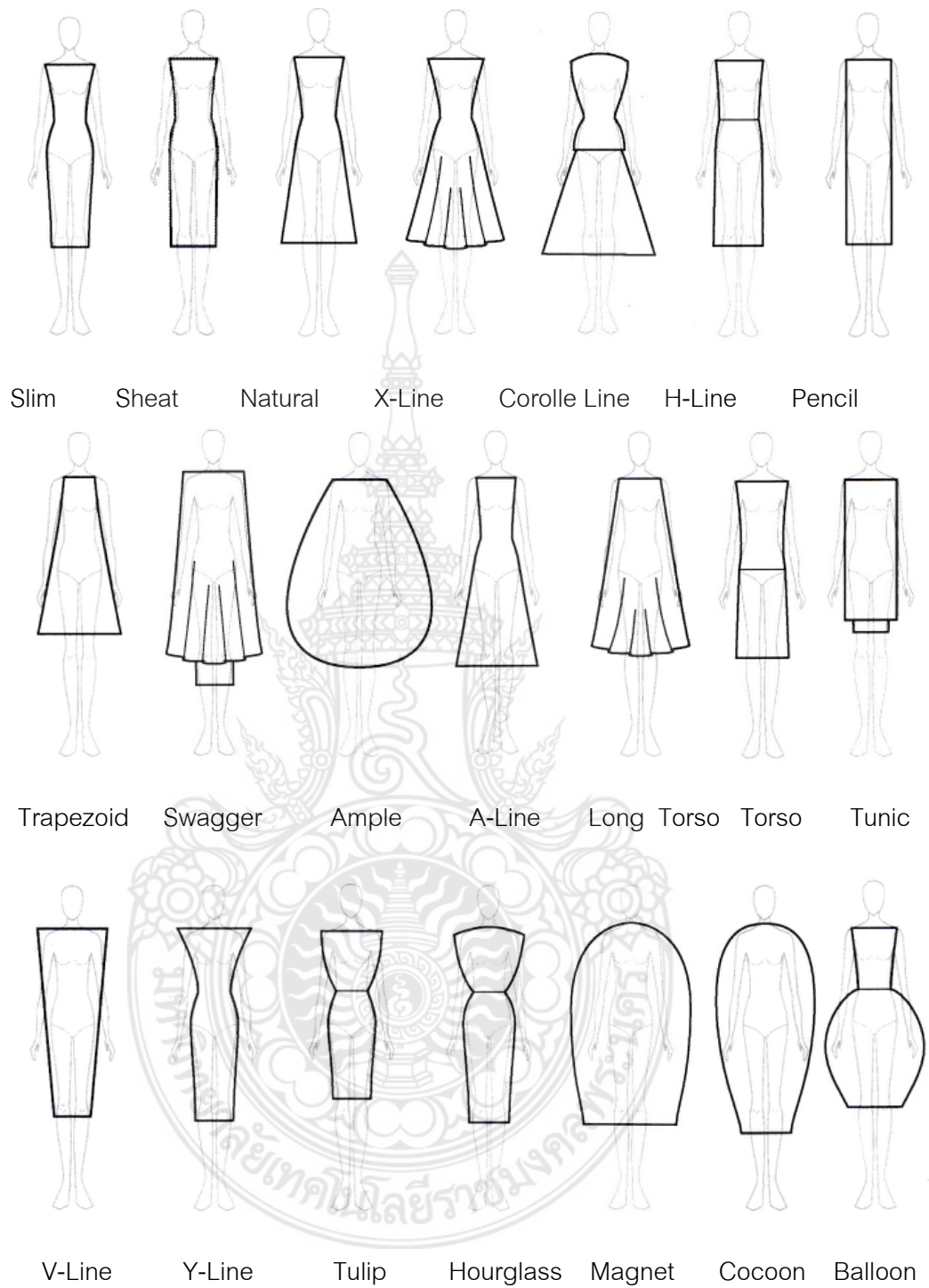
19) โครงร่างแบบอวอร์กลาส (Hourglass) ลักษณะรูปทรงนาฬิกาทรายมีโครงสร้างคล้ายโครงร่างแบบทิวลิปแม้ว่าช่วงบนและช่วงล่างพอดีตัวแต่มีความกว้างมากกว่าและไม่เน้นช่วงไหล่ ส่วนใหญ่นิยมให้ช่วงบนและช่วงล่างพองมากกว่ารูปร่างของผู้สวมใส่ จึงเน้นพิตพอดีช่วงเอว มีความยาวตั้งแต่คลุมเข้าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

20) โครงร่างแบบแมกเนท (Magnet) ลักษณะโครงร่างคล้ายแม่เหล็กรูปเกือบม้าท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าช่วงชายกระโปรง กระโปรงมีความยาวตั้งแต่คลุมเข้าจนถึงหน้าแข้งมีโครงสร้างที่ใหญ่กว่าผู้สวมใส่มากนิยมใช้โครงร่างนี้สำหรับเสื้อคลุมชั้นนอกและตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน

21) โครงร่างแบบโคคอน (Cocoon) ลักษณะโครงร่างคล้ายรังไหมโครงสร้างที่ขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนทแม้ว่าช่วงบนหลวมเหมือนโครงร่างแบบแมกเนทแต่ช่วงล่างค่อย ๆ สบเข้าจนถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบไคท์ มีความยาวตั้งแต่ คลุมเข้าจนถึงหน้าแข้งนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน

22) โครงร่างแบบบอลูน (Balloon) ลักษณะโครงร่างพองออกคล้ายลูกโป่งท่อนบนมีขนาดพอดีตัวหรือเข้ารูป ท่อนล่างโป่งพองบานออกและชายม้วนเก็บเข้า ด้านในแต่แคบกว่าโครงร่างแบบบับเบิลนิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข้าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางเบา

23) โครงร่างแบบเบล (Bell) ลักษณะโครงร่างคล้ายระฆังคว่ำ ท่อนบนพอดีตัวหรือเข้ารูปจนถึงเอวเปิดไหล่ท่อนล่างสะโพกบนเข้ารูปและบานออกช่วงสะโพกล่าง นิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงเหนือเข้าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางไม่แนบเนื้อ

ภาพที่ 2.4 โครงร่างเงามาตรฐาน (ต่อ)

ที่มา : 20 เทรนด์แฟชั่นระดับโลก (2555)

2.3.2.3 สี (Color) หลักการใช้สีบนเสื้อผ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความประหลาดและให้เกิดความรู้สึกตื่นตาไม่น่าเบื่อ สีมีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก การเลือกสีเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าควรนำอิทธิพลของสีและความรู้เรื่องทฤษฎีสีมาใช้ควบคู่การพิจารณาเพื่อให้เสื้อผ้างดงามมีความสวยงามเสริมบุคลิกของผู้สวมใส่ทำให้เป็นที่ประทับใจต่อผู้พบเห็นโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) แฟชั่นคัลเลอร์ (Fashion Color) หมายถึง สมัยนิยมของสีงานออกแบบเสื้อไม่นิยมนำสีเบื่องต้นมาใช้กับเสื้อผ้าสีเบื่องต้น ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว สีส้ม และสีม่วงเท่านั้น ดังนั้นควรนำสีที่ลดค่าความเข้มหรือเพิ่มความเข้มของสีมาใช้จะทำให้เสื้อผ้ามี่ความงามยิ่งขึ้น
- 2) สเตเปิลคัลเลอร์ (Staple Color) หมายถึง สีใด ๆ ก็ตามที่ใช้ร่วมกับ สีต่าง ๆ แล้วเกิดความผสมผสานไปกันได้เสมอ (Staple Color) ของประเทศเขตร้อนคือสีขาวและสีครีม
- 3) แฟลร์คัลเลอร์ Flair Color) หมายถึง สีใด ๆ ที่ทำหน้าที่เน้นหรือตัดเส้น
- 4) แฟลร์แอกเซสเซอรี่ (Flair Accessories) หมายถึง ผ้าพันคอ คอปอก ขอบปลายแขน เข็มขัด เครื่องประดับ หมวกทำหน้าที่เน้นให้เกิดจุดเด่นในเสื้อผ้า
- 5) สแตนดาร์ดแอกเซสเซอรี่ (Standard Accessories) หมายถึง รองเท้า กระเป๋า ถุงมือ ถ้าทั้ง 3 สิ่งทำจากวัสดุชิ้นเดียวกันที่เรียกว่า ยูนิต (Unir) ของทั้ง 3 สิ่งไม่จำเป็นต้องทำจากวัสดุชนิดเดียวกันเสมอไป แต่ถ้าใช้รองเท้า กระเป๋าเป็นสเตเปิลคัลเลอร์ (Staple Color) จะสามารถใช้กับเสื้อผ้าได้ทุกประเภท
- 6) เพอร์ซันนอลลิตี้ (Personality Area) หมายถึง บริเวณทั้งหมดซึ่งรวมทั้งศีรษะและลำคอเป็นบริเวณที่ควรเน้นให้เกิดจุดเด่นบนเสื้อผ้า
- 7) รีเลตเตดคัลเลอร์ (Related Color) คือ สีร่วม เช่น เสื้อสีส้มมีสีม่วงกับสีแดงเป็นสีร่วม สีม่วงกับสีเขียว มีสีน้ำเงินเป็นสีร่วม
- 8) อันรีเลตเตดคัลเลอร์ (Unrelated Color) หมายถึง สีสองสีที่ไม่มีสีร่วมกัน เช่น สีเหลืองกับสีม่วงไม่มีสีร่วม สีเขียวกับสีแดงไม่มีสีร่วม
- 9) การใช้สีใกล้เคียงหรือสีกลมกลืน คือการเลือกใช้สีในวรรณะเดียวกันแต่ค่าสีต่างกันเช่นเลือกใช้วรรณะสีเย็นสีน้ำเงินคู่กับสีฟ้าเป็นต้นหรืออาจเลือกใช้สีที่อยู่ใกล้เคียงกันในวงจรรสีก็ได้
- 10) การใช้สีตรงข้ามหรือสีตัดกัน แบบเสื้อที่ใช้สีตรงกันข้ามจะสวยงามต้องนำมาใช้ให้ถูกสัดส่วนซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้การใช้สีตรงกันข้ามเท่ากันในเสื้อผ้าย่อมทำให้เสื้อผ้ามี่สวยงามต้องใช้ให้สีใดสีหนึ่งมีจำนวนมากอีกสีหนึ่งมีจำนวนน้อยในอัตราส่วน 20:80% ถ้า

ต้องการใช้สีตัดกัน 2 สี ในเนื้อที่จำนวนเท่ากันคือ 50:50% ก็ใช้ได้โดยลดค่าความเข้มของสีใดสีหนึ่งลง ส่วนการใช้สีตรงกันข้าม 2 สี ในแบบเสื้ออาจทำให้มองดูบิดตาแก้ไขได้โดยใช้สีดำหรือสีเข้มอื่นๆ มาคั่นกลางระหว่างสีตัดกัน 2 สี จะทำให้ดูสวยงาม

11) การใช้สีให้เหมาะกับฤดูกาลคือต้องเลือกใช้สีให้ตัดกับสิ่งแวดล้อมในฤดูนั้น เช่น ฤดูร้อนสิ่งแวดล้อมมักเป็นสีอุ่นทำให้เกิดความรู้สึกแห้งแล้งสีของเครื่องแต่งกายควรเป็นสีเขียวและให้ความรู้สึกสดชื่นเช่นสีเขียวใบไม้ อ่อนสีครามสีเขียวปนเหลือง ฯลฯ ถ้าในฤดูหนาวให้เลือกใช้เสื้อผ้าสีอุ่นเช่นน้ำตาลแก่ดำแดงเข้ม เป็นต้น

12) การเลือกใช้สีให้เหมาะกับเวลาและโอกาสไม่มีกฎตายตัวแต่จะขอยกตัวอย่างการใช้สีอย่างถูกต้องเหมาะสมเช่นสีน้ำเงินสีกรมท่าเหมาะกับชุดทำงานหรือชุดพิธีการ สีเหลือง สีเหลืองแกมเขียว สีชมพูเหมาะกับชุดในโอกาสพักผ่อน สีส้ม สีเหลืองแดงขาดเหมาะกับโอกาสพบปะสังสรรค์ความสนุกรื่นเริง ชุดสีไปทำงานควรใช้สีสุภาพสีอ่อนสดใสถ้าใช้สีเข้มควรเป็นสีที่ถูกลดค่าความเข้มให้มันลงชุดสีไปงานกลางคืนควรใช้สีสดๆ สีเข้มสีใสดุการใช้สีหม่นในเวลากลางคืนก็ไม่เหมาะสมเพราะจะทำให้รู้สึกหดหู่ใจยกเว้นในโอกาสที่เป็นพิธีการที่ไม่ใช่งานรื่นเริง

13) การใช้สีให้เหมาะกับรูปร่างรูปร่างอ้วนเตี้ยผิวดำและผิวขาวผิวดำควรเลือกใช้สีค่อนข้างสว่างเป็นกลางและสีเข้มถ้าจะใช้สีสดควรใช้สีสดประมาณ 10-30% บนเสื้อผ้าสีอ่อนสว่างหรือขาวประมาณ 30-40% เหตุผลเพราะพื้นสีอ่อนจะสะท้อนสีผิวออกมาบดบังสีเข้มให้ดูหดตัวลงจะพรางตาให้ดูผอมลงผิวขาวใช้ได้เกือบทุกสีทั้งสีสดใสสีสดเข้มและสีหม่นส่วนสีอ่อนสว่างควรใช้ปริมาณน้อยเพราะจะทำให้ดูอ้วนขึ้นรูปร่างท้วมสูงผิวดำและผิวขาวผิวดำควรใช้สีกลางๆ ไม่ใช้สีสดหรือสีเข้มมากไปถ้าจะใช้สีสดหรือสีอ่อนสดใสมาผสมควรใช้ปริมาณ 10-30% ผิวขาวใช้ได้ทุกสีไม่จำกัดรูปร่างผอมสูงผิวดำและผิวขาวผิวดำควรใช้สีค่อนข้างสว่างสีกลางถ้าใช้สีสดสีอ่อนประมาณ 10-30% ดูกระปรี้กระเปร่าขึ้นผิวขาวใช้ได้ทุกสีไม่จำกัด

14) การใช้สีให้เหมาะกับวัยวัยเด็ก 12 ขวบสีที่เหมาะสมคือสีอ่อนสดใสสะอาดตาถ้าต้องการใช้สีที่ตัดกันควรใช้ปริมาณ 20-40% และควรใช้สีสดที่คล้ายคลึงธรรมชาติเช่นวัยหนุ่มสาวสามารถใช้สีได้อย่างกว้างขวางตั้งแต่สีสดใสแบบวัยรุ่นหรือสีหม่นสีเข้มสีสดโดยการนำไปใช้จะดูจากโอกาสใช้สอยว่าเป็นชุดอะไรและให้เข้ากับผิวสวมใส่แล้วเสริมบุคลิกภาพวัยผู้สูงอายุในสมัยก่อนแฟชั่นของผู้สูงอายุมักมีไม่กี่สีเช่นขาวดำน้ำเงินน้ำตาลเทา เป็นต้น แต่ในปัจจุบันแฟชั่นผู้สูงอายุจะใช้สีเข้มขรึมแบบดั้งเดิมและใช้สีสดสีเข้มสีหม่นมีแฟชั่นสีสันสวยงามขึ้นเพื่อให้ผู้สูงอายุดูสดชื่นกระปรี้กระเปร่าซึ่งในปัจจุบันผู้สูงอายุจะมีตำแหน่งหน้าที่การงานในระดับผู้บริหาร

ออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับผู้สูงอายุจะเน้นรูปแบบเรียบมีการตกแต่งเล็กน้อยเพื่อให้มีความสง่างามสมวัยเครื่องแต่งกายมีฝีมือการตัดเย็บที่ประณีต (เจียมจิต, 2546)

15) เทรนสีที่ใช้ในการออกแบบ สีมืดทึบที่สำคัญในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด การใช้เทรนสีเพื่อการออกแบบจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของการใช้สีของผลิตภัณฑ์ และสามารถสื่อให้เห็นถึงแนวโน้มของสีที่จะนำไปใช้ในปีถัดไป (สุวีรัตน์, 2554)

2.3.3 เทรนแฟชั่น ปี2014

ซึ่งสีที่ใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับสตรีในฤดูใบไม้ผลิ(Spring) 2014 แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ (colorolutionsinternational, 2557)

2.3.3.1 โทนสีอุ่น (Warm Tones) ประกอบด้วย สีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดงและสีม่วง สีใน วรรณะร้อนนี้จะไม่ใช่สีสดๆ ดังที่เห็นในวงจรสีเสมอไป เพราะสีในธรรมชาติย่อมมีสีแตกต่างไปกว่าสีในวงจรสีธรรมชาติอีกมาก ถ้าหากว่าสีใด ค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้ม เช่น สีน้ำตาลหรือสีเทาอมทอง ก็ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน(colorolutionsinternational, 2557) สีกลุ่มนี้จะให้ความรู้สึกอบอุ่น ร้อนแรง สนุกสนาน รื่นเริง ตื่นเต้น ทำทาทูหรรษา เจิดจรัส และลึกลับ

ภาพที่ 2.5 โทนสีอุ่น (Warm Tones) ในฤดูใบไม้ผลิ (Spring) 2014

ที่มา : colorolutionsinternational Spring-Summer-2014 (2557)

2.3.3.2 โทนสีเย็น (Cool Tones) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าสีเหลืองและสีม่วงอยู่ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สึกร้อนและถ้า อยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นก็ให้

ความรู้สึกเย็นไปด้วย สีเหลืองและสีม่วงจึงเป็นสีได้ทั้งวอร์มและเย็น
(colorsolutionsinternational, 2557) สีกลุ่มนี้เมื่อนำมาใช้ จะให้ความรู้สึกสดชื่น ปลอดภัย เย็นสบาย อิศระและเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 2.6 โทนสีเย็น (Cool Tones) ในฤดูใบไม้ผลิ (Spring) 2014

ที่มา : colorsolutionsinternational Spring-Summer-2014 (2557)

2.3.3.2 โทนสีกลาง (Neutral Tones) สีที่เข้าได้กับสีทุกสี สีกลางในวงจрсีมี 2 สี คือ สีน้ำตาล กับ สีเทา เกิดจากสีตรงข้ามกันในวงจрсีผสมกัน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน สีน้ำตาลมีคุณสมบัติสำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่นแล้วจะทำให้สีนั้น ๆ เข้มขึ้นโดยไม่เปลี่ยนแปลงค่าสี ถ้าผสมมาก ๆ เข้าก็จะกลายเป็นสีน้ำตาล สีเทา เกิดจากสีทุกสี ๆ สีในวงจрсีผสมกัน ในอัตราส่วนเท่ากัน สีเทา มีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่น ๆ แล้วจะทำให้ มีด หมน ใช้ในส่วนที่เป็นเงา ซึ่งมีน้ำหนักอ่อนแก่ในระดับต่าง ๆ (colorsolutionsinternational, 2557) สีกลุ่มนี้เป็นสีที่ให้ความรู้สึกราบเรียบ สะอาดตาความรู้สึกนิ่ง เรียบร้อย

ภาพที่ 2.7 โทนสีกลาง (Neutral Tones) ในฤดูใบไม้ผลิ (Spring) 2014

ที่มา : colorsolutionsinternational Spring-Summer-2014 (2557)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ คือการกำหนดความนึกคิดที่ผู้ออกแบบต้องการ แสดงออก โดยใช้กระบวนการศิลปะและทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือการแก้ไขสิ่งเดิมให้ดีขึ้น และมีความเหมาะสมในการใช้งานยิ่งขึ้น ซึ่งต้องประมวลความคิดหลายด้าน เช่น กลุ่มเป้าหมาย องค์ประกอบการออกแบบ รูปร่าง รูปทรง เส้น สี ความสมดุล เพื่อให้ได้ความลงตัวเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ได้กำหนดโทนสีของการออกแบบลวดลาย โดยใช้โทนสีในฤดูใบไม้ผลิ Spring 2014 โดยใช้ โทนสีที่เป็นกลาง คือ สีน้ำตาล สีเทา และสีดำ เป็นสีที่ทำให้เกิดความรู้สึกนิ่ง เรียบร้อย เหมาะสำหรับที่จะนำมาออกแบบชุดทำงานสตรีเป็นอย่างยิ่ง

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่ง

การตกแต่งเสื้อผ้า หมายถึง วิธีการตกแต่งเสื้อผ้าที่เกิดจากการตกแต่งด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงามไม่แพ้การตกแต่งด้วยวัสดุตกแต่ง การตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายวิธี เช่น การตกแต่งด้วยตะเข็บ ผ้าเชลียง การต่อผ้า ไล่ไก่ การแทรกผ้า การตีเกล็ด จีบระบาย จีบรูป ฯลฯ เป็นการตกแต่งที่ต้องใช้ฝีมือการตัดเย็บ ความประณีต นิยมใช้ตกแต่งกับเสื้อผ้าเด็ก การตกแต่งเสื้อผ้าสตรี บุรุษ ในชุดลำลอง ชุดทำงานหรือชุดอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับการเลือกวิธีการตกแต่ง แต่ละวิธีควรเลือกใช้ให้เหมาะสม (สาคร , 2548)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความหมายของการตกแต่งจึงหมายถึง การทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความสวยงามด้วยการใช้ฝีมือ วิธีการวัสดุที่เหมาะสมและจินตนาการผสมผสานกันโดยใช้หลักการทางศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงามและเหมาะกับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

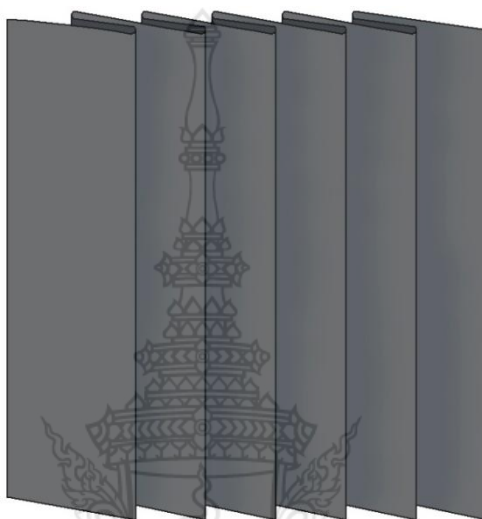
2. 4.1 เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการจับจีบ

การตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ เป็น ศิลปะการตกแต่งอย่างหนึ่งที่นิยมมาตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบันวัสดุที่ใช้จัดอยู่ในประเภทผ้าและสิ่งทอ ซึ่งการแต่งกายด้วยเทคนิคจับจีบจะเห็นได้ จาก การห่มจีวรของพระสงฆ์ การนุ่งโจงกระเบน การตะเบงมาน การห่ม紗หริของอินเดีย เสื้อผ้า ของชาวอียิปต์ กรีก และโรมัน (กรมอาชีวศึกษา.ป.ป.)

2.4.1.1 จีบตายหรือจีบพับ (Pleats) คือ วิธีการพับทบให้ผ้าเกิดสันเป็นแนวยาว ตามความต้องการ และเย็บทับหรือรีดเพื่อบังคับให้แนวจีบคงทน การจับพับที่ใช้ในการตกแต่ง เสื้อผ้าโดยทั่วไปมี 4 ชนิด (เสาวลักษณ์, 2549) ดังนี้

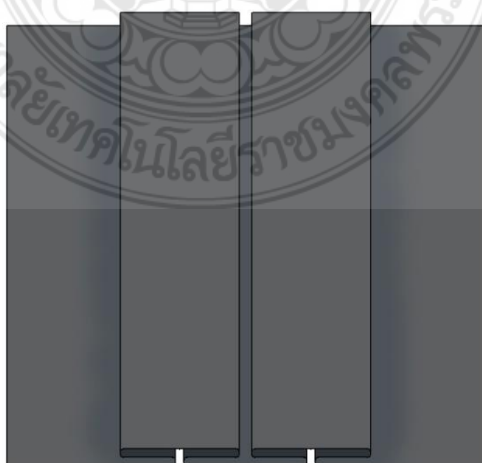
1) จีบตามกัน (Side and Knife pleats) คือ การพับผ้าจับทบซ้อนหันสัน จีบไปทางเดียวกันแต่ละจีบจะมีสันทบด้านนอก 1 เส้นและสันทบด้านใน 1 เส้น เป็นการพับจีบเรียง

กันหลายๆจีบความลึกของจีบทุกจีบมีขนาดเท่ากัน และระยะห่างระหว่างจีบมักจะเท่ากันด้วยจีบลักษณะนี้จะต้องรีดหรืออัดจีบให้อยู่ตัว สำหรับขนาดของจีบถ้ามีขนาดใหญ่เรียกว่า Side pleats ถ้าขนาดของจีบเล็กเรียกว่า Knife pleats เช่น กระโปรงอัดพลีท หรือกระโปรงจีบรอบตัว เป็นต้น ดังภาพที่ 2.8

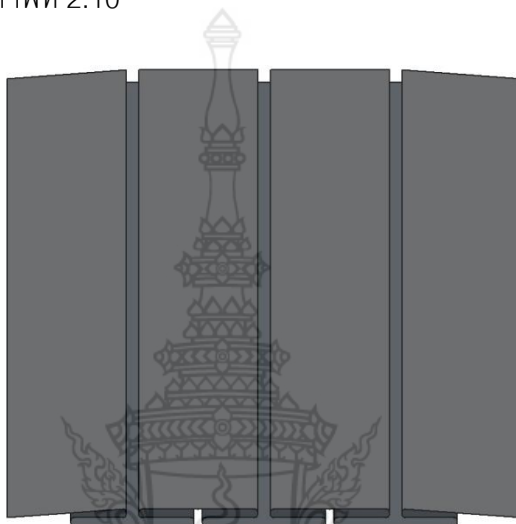
ภาพที่ 2.8 ลักษณะของจีบตามกัน (Side and Knife pleats)

2) จีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน (Box pleats) คือ จีบพับที่มีลักษณะของจีบคู่ที่หันด้านจีบออกจากกัน ส่วนด้านล่างจีบทั้ง 2 เส้นจะหันชนกันความลึกของจีบทั้ง 2 ด้านมีขนาดเท่ากัน การพับจีบลักษณะนี้นิยมใช้ตกแต่งได้ทั้งบริเวณตัวเสื้อและกระโปรงที่ต้องการเพิ่มเนื้อผ้าให้มีความพองบานมากขึ้น ดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน (Box pleats)

3) จีบกระทบแบบจีบหันชนกัน (Inverted pleats) คือ จีบพับที่มีลักษณะของจีบที่เหมือนกลับเอาด้านในของจีบแบบ Box pleats มาใช้คือ ลักษณะด้านนอกจะเห็นสันของจีบทั้ง 2 เส้นชนกันตรงกลาง แต่ด้านในสันของจีบทั้ง 2 เส้นหันออกจากกัน และถ้ามีการจีบต่อเนื่องกันหลายจีบลักษณะของจีบจะเป็นการใช้สันจีบข้างหนึ่งของจีบคู่ที่หนึ่งมาชนกันกับสันจีบอีกข้างของจีบคู่ถัดไป ดังภาพที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันชนกัน (Inverted pleats)

4) จีบพับแบบหีบเพลง (Accordion pleats) คือ จีบที่มีลักษณะเป็นจีบเล็กๆ และใช้วิธีการพับจีบแบบกลับไปมา เช่นเดียวกับลักษณะของหีบเพลง นิยมใช้วิธีการพับจีบด้วยเครื่องอัดด้วยความร้อนหรือที่เรียกว่า การอัดพลีท เพื่อให้จีบมีความคงทนและอยู่ตัวถาวร (เสาวลักษณ์, 2549) ดังภาพที่ 2.11

ภาพที่ 2.11 ลักษณะของจีบพับแบบหีบเพลง (Accordion pleats)

สรุปการตกแต่งด้วยการพับจีบ คือการจับผ้า พับผ้า มาซ้อนกันโดยใช้ความร้อนมีทั้งจีบ ไบมีดจีบตามกัน จีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน และจีบกระทบแบบจีบหันชนกัน นำมาทำการพับทบไปมา จนเกินเป็นการพับจีบแบบใหม่ๆขึ้น ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งเกรนเฉลี่ย เกรนขวาง และ เกรนตรงธรรมดา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมลภัทร์ (2543) วิจัยเรื่อง การออกแบบเสื้อผ้าสตรีวัยทำงานที่มีส่วนประกอบของผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ลักษณะผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดเชียงใหม่เป็นผ้าทอของชาวพื้นราบ และผ้าทอของชาวเขามีทั้งสีผ้าพื้น ผ้าทอเป็นลวดลาย ผ้าทอตกแต่งด้วยวัสดุต่าง ๆ ส่งผลต่อแนวทางการออกแบบเสื้อผ้าสตรีวัยทำงาน คือ การเลือกลวดลายและสีสันทันให้เหมาะสมกับเสื้อผ้าแต่ละรูปแบบ ความงามและประโยชน์ใช้สอย โอกาสในการสวมใส่สวยและลักษณะรูปร่างเนื่องจากรูปร่างของแต่ละคนไม่เหมือนกัน นักออกแบบต้องรู้จักการแก้ไขสภาพรูปร่างที่บกพร่องให้สวยงาม เกื้อกูล (2543) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะผ้าไทยตามความต้องการของนักออกแบบเสื้อผ้า พบว่า พฤติกรรมการนำผ้าไทยไปใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่จะใช้ไหมและฝ้าย ด้านปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของนักออกแบบ คือ คุณภาพของผ้า ด้านปัญหาที่นักออกแบบพบ เมื่อนำผ้าไทยไปใช้ คือ ความกว้างของผืนผ้า ความคงทนของสี(ตก/ซีด)ความหนาแน่น สม่่าเสมอในการทอผืนผ้า และคุณลักษณะของผ้าไทยตามความต้องการของนักออกแบบเสื้อผ้า คือ ต้องการให้มีการปรับปรุงในด้านคุณภาพของสีที่ใช้ย้อม ความกว้างของหน้าผ้า ความหนาแน่น สม่่าเสมอในการทอ ควรลดรอยต่อของเส้นด้ายบนผืนผ้า และควรปรับปรุงให้มีลวดลายใหม่เพิ่มขึ้น รุ่งทิพย์ (2549) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอของกลุ่มทอผ้าบ้านน้ำพริก ตำบลยางโกลน อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยังเป็นปัญหาพื้นฐานของกลุ่มทอผ้าบ้านน้ำพริก และกลุ่มมีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอเป็นเสื้อสำเร็จรูปสำหรับสุภาพบุรุษที่เหมาะสมกับกลุ่มวัยรุ่นกลางจนถึงสูงอายุ และต้องการพัฒนาความรู้ของสมาชิกกลุ่มด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป
2. กลุ่มมีสมาชิกที่มีความรู้ และทักษะฝีมือในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปสำหรับสุภาพบุรุษที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มวัยกลางจนถึงสูงอายุ เป็นเสื้อแขนสั้น คอปก เชิ้ต บ่าเรียบไม่มีอินธนู กระเป๋าคอไม่มีฝาปิดด้านซ้าย ชายเสื้อตัดตรงมีขอบยื่นสำหรับติดกระดุม ตัวเสื้อใช้ผ้าสีพื้น กระดุมหุ้มด้วยผ้าสีพื้น

3. ความคิดเห็นของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์ พบว่า ลูกค้าส่วนใหญ่ชอบผลิตภัณฑ์เสื้อสำเร็จรูป สำหรับสุขภาพบุรุษของกลุ่ม ทอผ้าบ้านน้ำพริก ที่เป็นรูปแบบแบบเรียบง่าย ไม่เป็นทางการ สามารถสวมใส่ได้ทุก ๆ โอกาส โทนสีปานกลางไม่เข้มหรืออ่อนเกินไปเหมาะกับรูปร่างและผิวพรรณของแต่ละบุคคล สวมใส่แล้วสวยงามดูภูมิฐาน สุขภาพเรียบร้อย เข้ากับลักษณะของกลุ่มวัยตัวเอง ราคาไม่แพงเกินไป สามารถซื้อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูปไปใช้ได้

ละออง(2548) การพัฒนาความรู้ด้านการตลาดของกลุ่มอาชีพทอผ้า บ้านม่วงหอม หมู่ที่ 5 ตำบลแก่งไสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1. สมาชิกมีอายุระหว่าง 36-40 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีประสบการณ์ในการทอผ้ามากกว่า 6 ปี ขึ้นไป ในการรวมกลุ่ม สมาชิกจะให้ความสำคัญกับความเต็มใจในการแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันละกัน การวางแผนในการผลิต การตลาดและการจำหน่าย ความร่วมมือภายในกลุ่ม มีความรู้และมีความรับผิดชอบ

2. มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการตลาด ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ส่วนความต้องการในการพัฒนาความรู้เรื่องการตลาด สมาชิกของกลุ่มต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการตลาดในทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด โดยให้มีการจัดอบรมความรู้ด้านการตลาดโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้มาให้การบรรยายและฝึกอบรม

3. การติดตามผลความก้าวหน้า จากการอบรม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นหลังการเข้าร่วมกิจกรรม รูปแบบเนื้อหาของกิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสมกับการนำไปพัฒนากิจกรรมการตลาดต่อไป และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการจัดอบรม พบว่าสมาชิกสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาไปใช้ได้ในระดับมากใจทุกด้าน

ศรัณย์(2554) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาตลาดขายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตดูไวบนผ้าใยกล้วยเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 25 - 30 ปี มีสถานภาพโสด อาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ 15,000 - 25,000 บาท การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เคยซื้อเคยใช้ เสื้อผ้าและเครื่องประกอบกระแตงกายจากผ้าใยกล้วย ซึ่งประเภทที่ซื้อมากที่สุด คือ กระเป๋าลูกเต๋า โอกาสที่สวมใส่จะสวมใส่เป็นชุดลำลอง และเหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน คือ ซื้อเมื่อชอบ ประเด็นที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย และความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน ราคาของชุดทำงานที่ซื้อประมาณ 500 - 1,000 บาทต่อตัว เพื่อนร่วมงานเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบชุดติดกันลายผีเสื้อได้รับความนิยมพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือลายเถาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.03 3.99 และ 3.90 ตามลำดับ แบบเสื้อคลุมลายผีเสื้อได้รับความนิยมพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลาย

เกาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.09 4.03 และ 3.95 ตามลำดับ ส่วนแบบกระโปรงลายเกาวัลย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.09 รองลงมาคือ ลายดอกไม้และลายผีเสื้อ มีค่าเฉลี่ย 4.00 และ 3.98 ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

สมประสงค์ (2552) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นบ้าน กลุ่มทอผ้าตำบลไผ่หูช้าง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป พบว่าผ้าเช็ดมือชนิดแขวน แบบ A ตกแต่งโดยใช้ลวดปัก และผ้าเช็ดมือชนิดแขวน แบบ B ตกแต่งโดยใช้ผ้าขึ้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านประโยชน์ใช้สอย ผ้าเช็ดมือชนิดแขวน แบบ A ตกแต่งโดยใช้ลวดปัก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ที่ใส่กระดาดหิ้ว แบบ A ตกแต่งโดยใช้ลวดปัก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 ด้าน พบว่าผลิตภัณฑ์ทุกชิ้นมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยผ้าเช็ดมือชนิดแขวน แบบ A ตกแต่งโดยใช้ลวดปัก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูง

อังกาบ (2552) ศึกษาความต้องการประเภทและรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากผ้าทอมือ จังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า ผู้จำหน่ายและผู้บริโภค มีปัจจัยหลังที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า คือ ดูที่ประโยชน์ใช้สอย ร้อยละ 41.45 และเลือกที่ดูดี สวยงามมีคุณค่า ร้อยละ 29.97 และจากผลการศึกษาพบว่ามีความต้องการผลิตภัณฑ์จากผ้าทอมือ ประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ร้อยละ 55.98 ซึ่งประกอบไปด้วย ผ้าปูโต๊ะ ที่รองจาน ผ้าเช็ดปาก ซองใส่ช้อนส้อม และกล่องกระดาษเช็ดมือ โดยเลือกขนาดที่นำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ที่ 4-6 ที่นั่ง ร้อยละ 74.81 และมีความต้องการใช้สีน้ำเงินหรือฟ้า ร้อยละ 8.12 และสีขาวหรือครีม ร้อยละ 25.20 ผู้จำหน่ายและผู้บริโภคมีความต้องการประยุกต์ใช้วัสดุท้องถิ่นกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าทอมือ จังหวัดอุตรดิตถ์ ร่วมกับผักตบชวามากที่สุด ร้อยละ 88.63 และรองลงมาคือไม้สัก ร้อยละ 21.37 ประกอบกับผลการออกแบบและพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากผ้าทอมือ จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เลือกแบบที่จะนำมาผลิต ได้แก่รูปแบบที่ 2 ซึ่งมีลักษณะเหมาะสมทางด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความสวยงาม และด้านความเป็นไปได้ในการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.58$) รองลงมาคือรูปแบบที่ 3 ($= 4.40$)

อุไรวรรณ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อลวดปักตกแต่งด้วยผ้าขิดบ้านคำพระ จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า กลุ่มที่มีความพึงพอใจต่อผ้าขิดเป็นเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีสถานภาพสมรส อาชีพรับราชการ มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน นิยมซื้อผ้าไทย เหตุผลที่ซื้อเพราะความชอบส่วนตัว ชอบผ้าไหม ประเภทผ้ามัดหมี่ส่วนใหญ่ จะพิจารณาลวดลายก่อนซื้อและสวมใส่ได้หลายๆ โอกาส

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบและ พัฒนาชุด ทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จาก ผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุดทำงานสตรี ด้วย เทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อปและ เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและ พัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก โดยมี วิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย

3.1.1 ต้นแบบชุดทำงานสตรี ที่ตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัด พิษณุโลกประกอบด้วยชุดติดกัน 3 ชุด เสื้อคลุม 3 ชุด กระโปรง 3ชุด และกางเกง 3 ชุด รวมทั้งสิ้นชุด

3.1.2 แบบสอบถาม

3.1.2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเทคนิคการพับจีบ ที่ผู้ศึกษา ทำการออกแบบทั้ง 5 แบบ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 1 แบบ

3.1.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างโครงเส้นกรอบนอก ที่ผู้วิจัยทำการออกแบบทั้ง 16 แบบ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 4 แบบ

3.1.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่ม ผู้บริโภค ที่มีต่อชุด ทำงานสตรีด้วย เทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องประกอบการแต่งกาย จากผ้า ทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อชุด ทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จาก ผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก

3.2 วิธีการ

3.2.1 การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

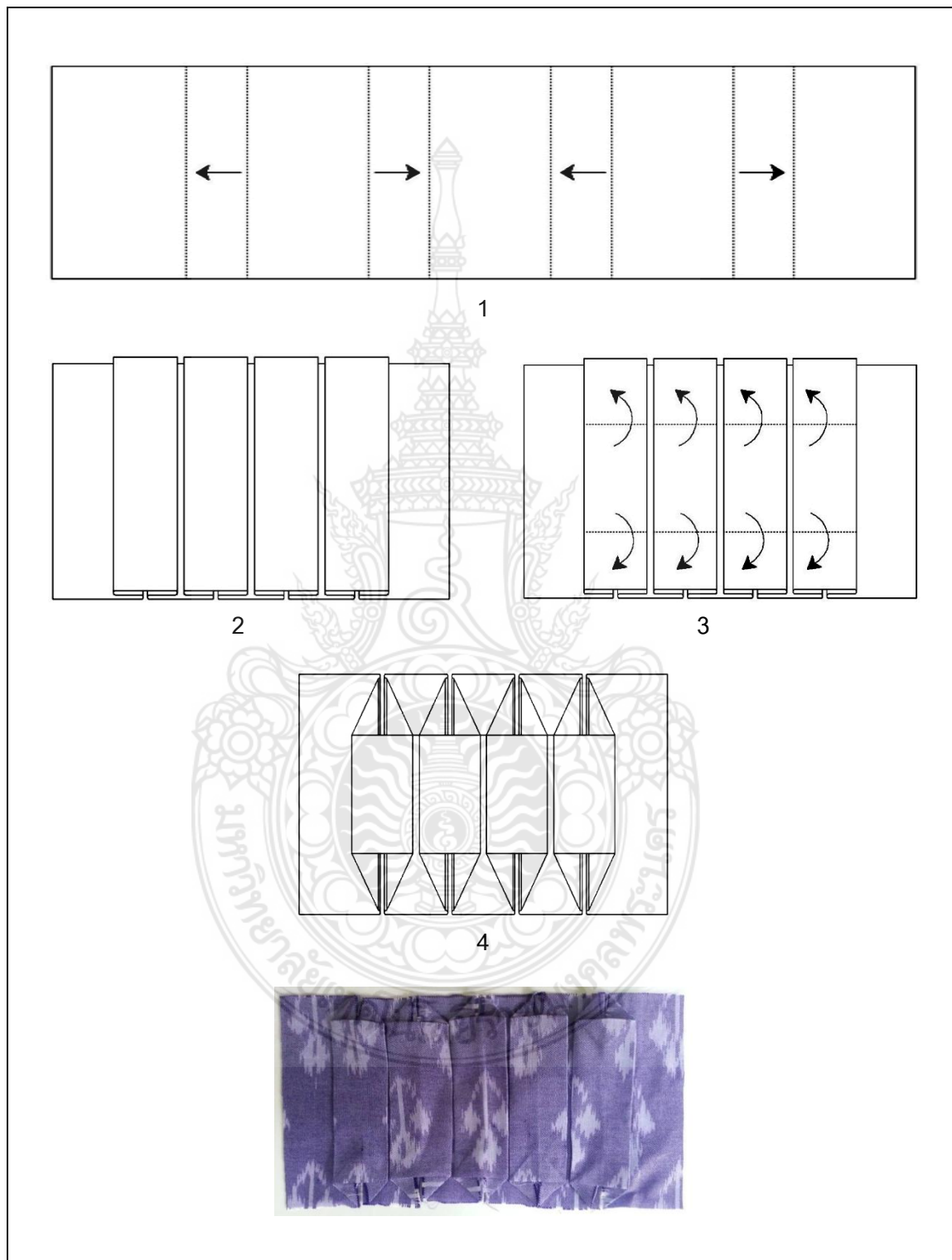
สำหรับการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจาก ตำรา งานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุป วิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยเริ่มจากการออกแบบเทคนิคการจับจีบ ออกแบบ โครงร่างเส้นกรอบนอก และออกแบบเสื้อผ้าชุด ทำงานสตรี จากนั้นนำแบบที่ทำการคัดเลือกแล้วมาตัดเย็บเป็นชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ แล้วจึงนำไปสำรวจความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1.1 การพัฒนาเทคนิคการจับจีบ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ทางเอกสารและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการพบว่า การตกแต่งด้วยการจับจีบ คือการจับผ้า พับผ้านำมาซ้อนกันโดยใช้ความร้อน มีทั้งจีบตามกัน จีบกระทบแบบจีบหันชนกัน และจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน โดยนำการจับจีบแบบเดิม มาทำการออกแบบจนเกินเป็นการจับจีบเทคนิคใหม่ๆ ขึ้น ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งเกรนเฉลี่ย เกรนขวาง และเกรนตรงธรรมดา ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการออกแบบเทคนิคการพับจีบ จำนวน 5 เทคนิค จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาคัดเลือกเทคนิคที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยให้เหลือ 1 เทคนิค ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

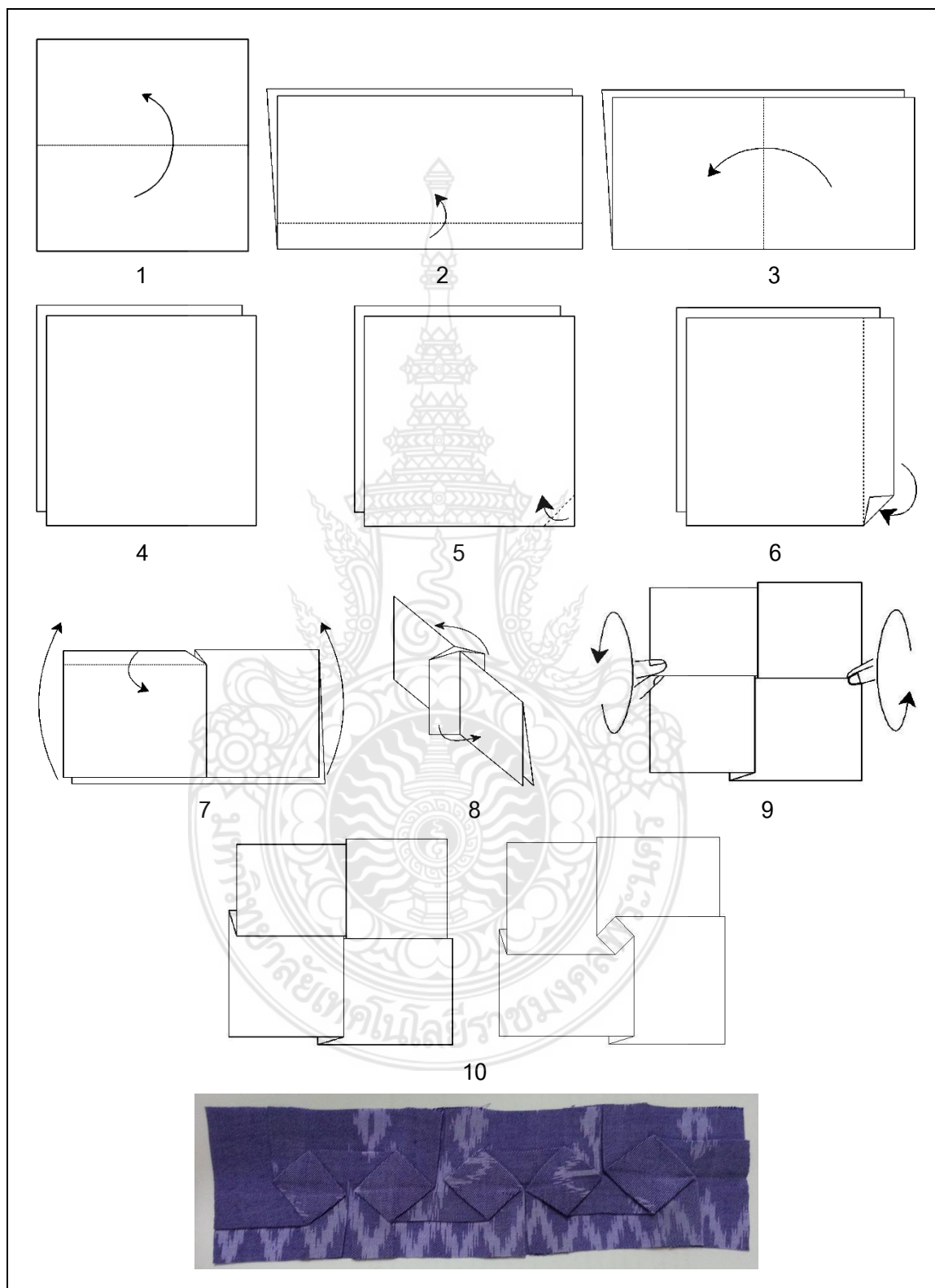

1) แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 1 ดังภาพ 3.1

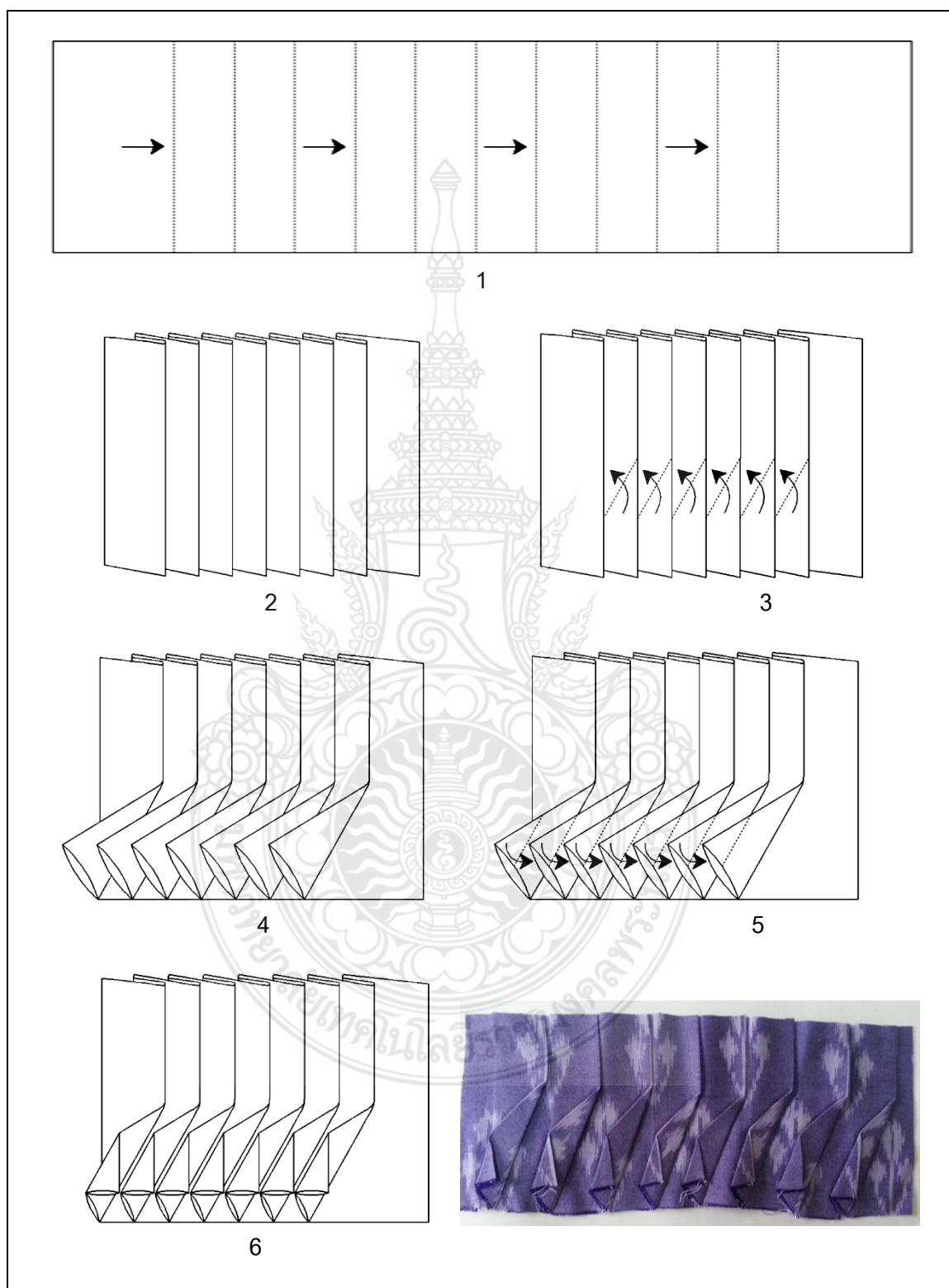
ภาพที่ 3.1 แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 1

2) แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 2 ดังภาพ 3.2

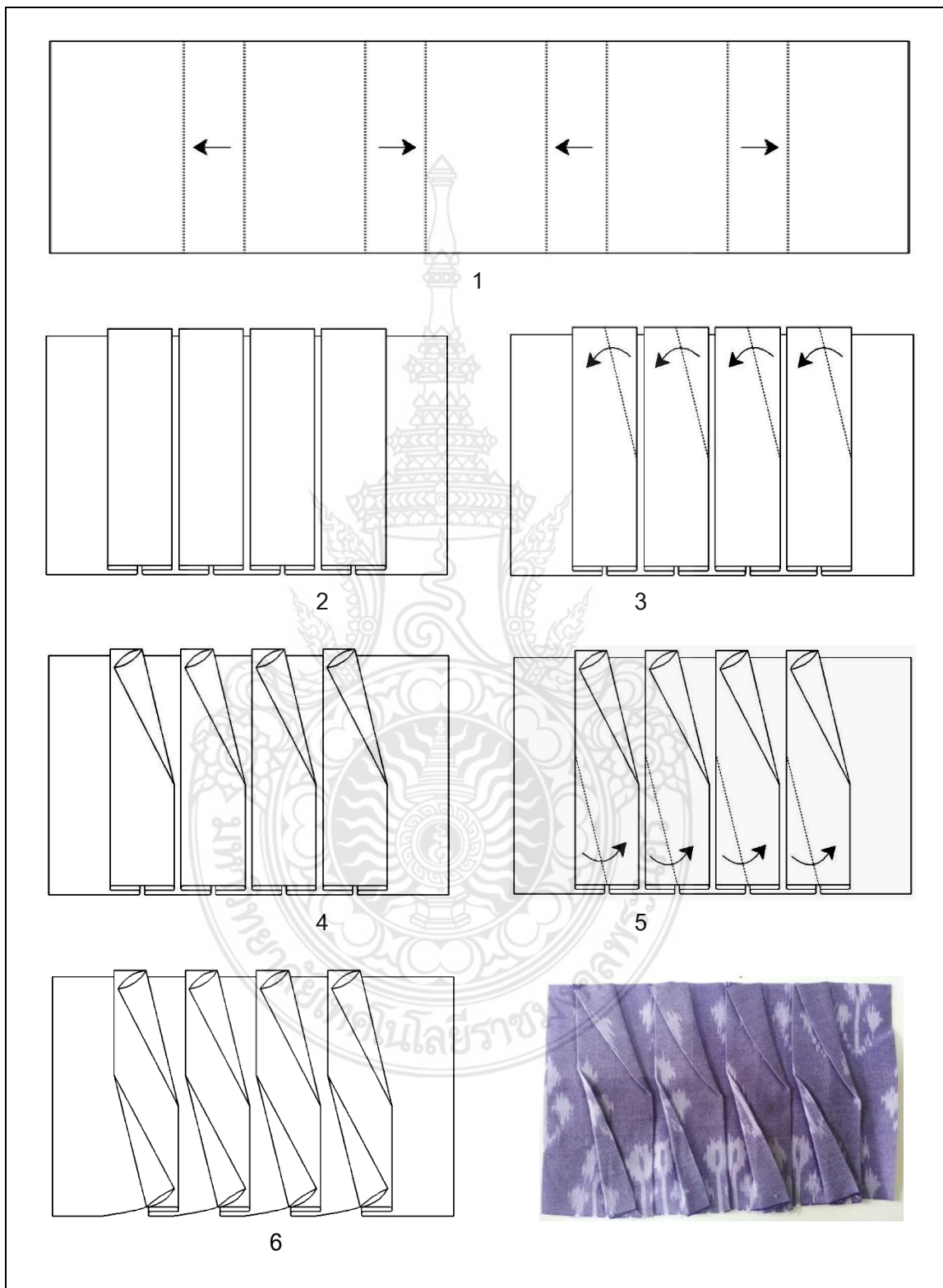
ภาพที่ 3.2 แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 2

3) แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 3 ดังภาพ 3.3

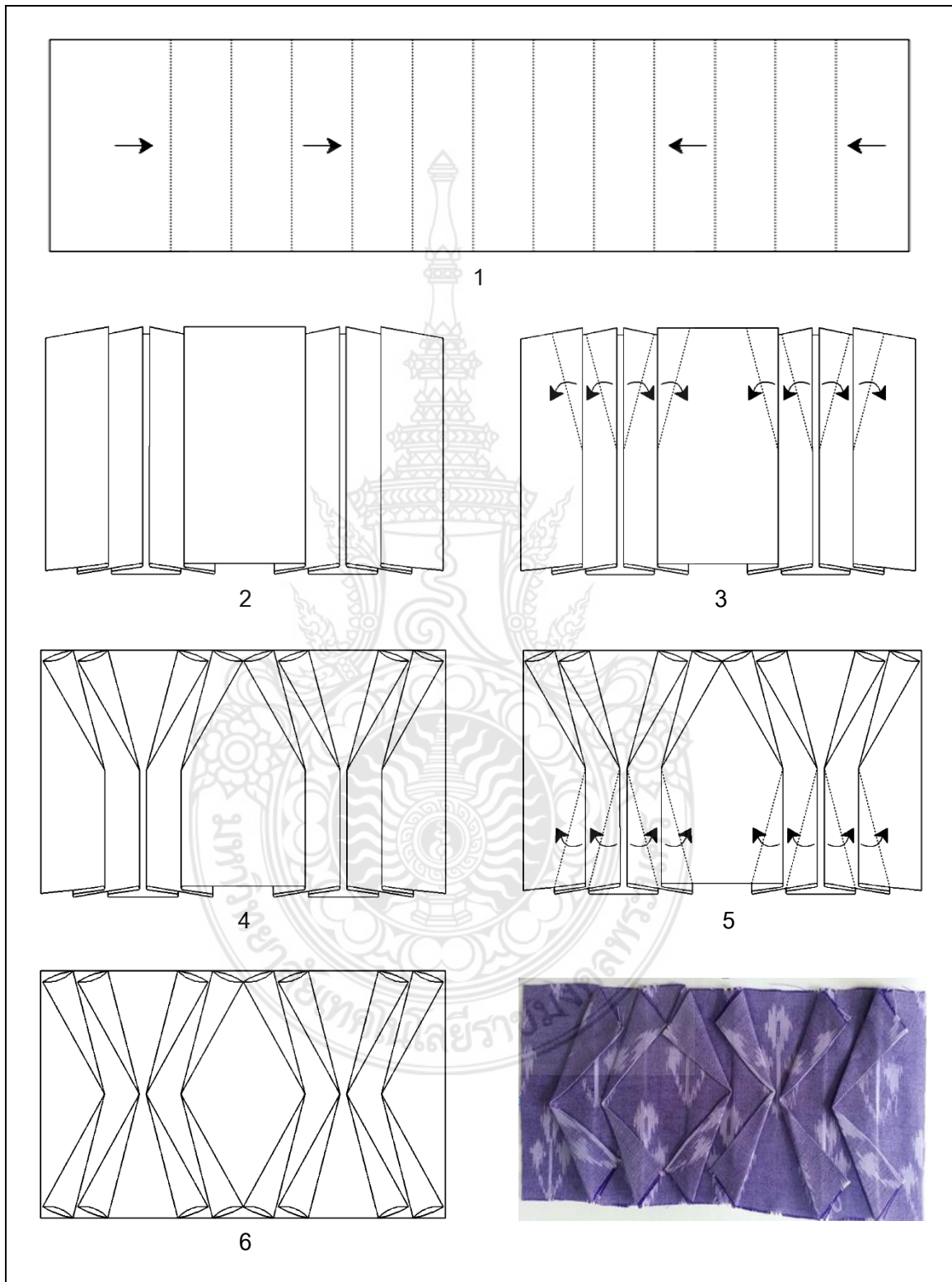
ภาพที่ 3.3 แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 3

4) แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 4 ดังภาพ 3.4

ภาพที่ 3.4 แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 4

5) แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 5 ดังภาพ 3.5

ภาพที่ 3.5 แบบเทคนิคการพับจีบ เทคนิคที่ 5

3.2.1.2 ทำการคัดเลือกแบบเทคนิคการจับจีบจำนวน 5 เทคนิค ให้เหลือ 1 เทคนิค โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณา ในการคัดเลือกเทคนิคที่เหมาะสมเพื่อจะนำออกแบบชุดทำงานสตรี ดังตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการคัดเลือกแบบเทคนิคการจับจีบจากผู้เชี่ยวชาญ

เทคนิค	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
แบบที่ 1						0
แบบที่ 2						0
แบบที่ 3						0
แบบที่ 4				✓		1
แบบที่ 5	✓	✓	✓		✓	4

จากตารางที่ 3.1 สรุปได้ว่าแบบเทคนิคการจับจีบ ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือแบบเทคนิคการจับจีบเทคนิคที่ 5

สรุปผลแบบเทคนิคการจับจีบจากการพิจารณาในการคัดเลือกเทคนิคที่เหมาะสมเพื่อจะนำไปเป็นเทคนิคในการออกแบบชุดทำงานสตรี ดังภาพที่ 3.6

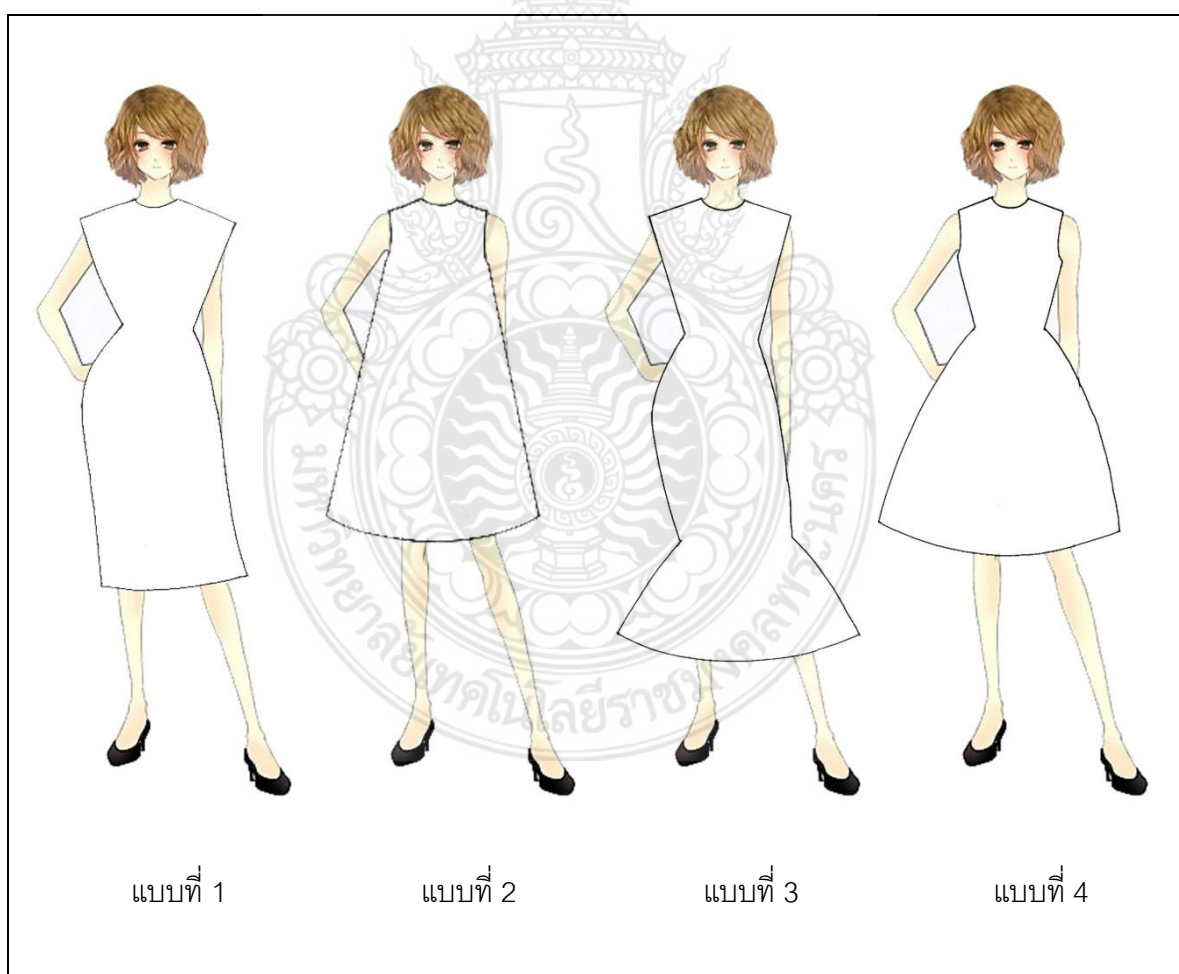

ภาพที่ 3.6 แบบเทคนิคการจับจีบคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.3 การออกแบบเส้นกรอบนอก

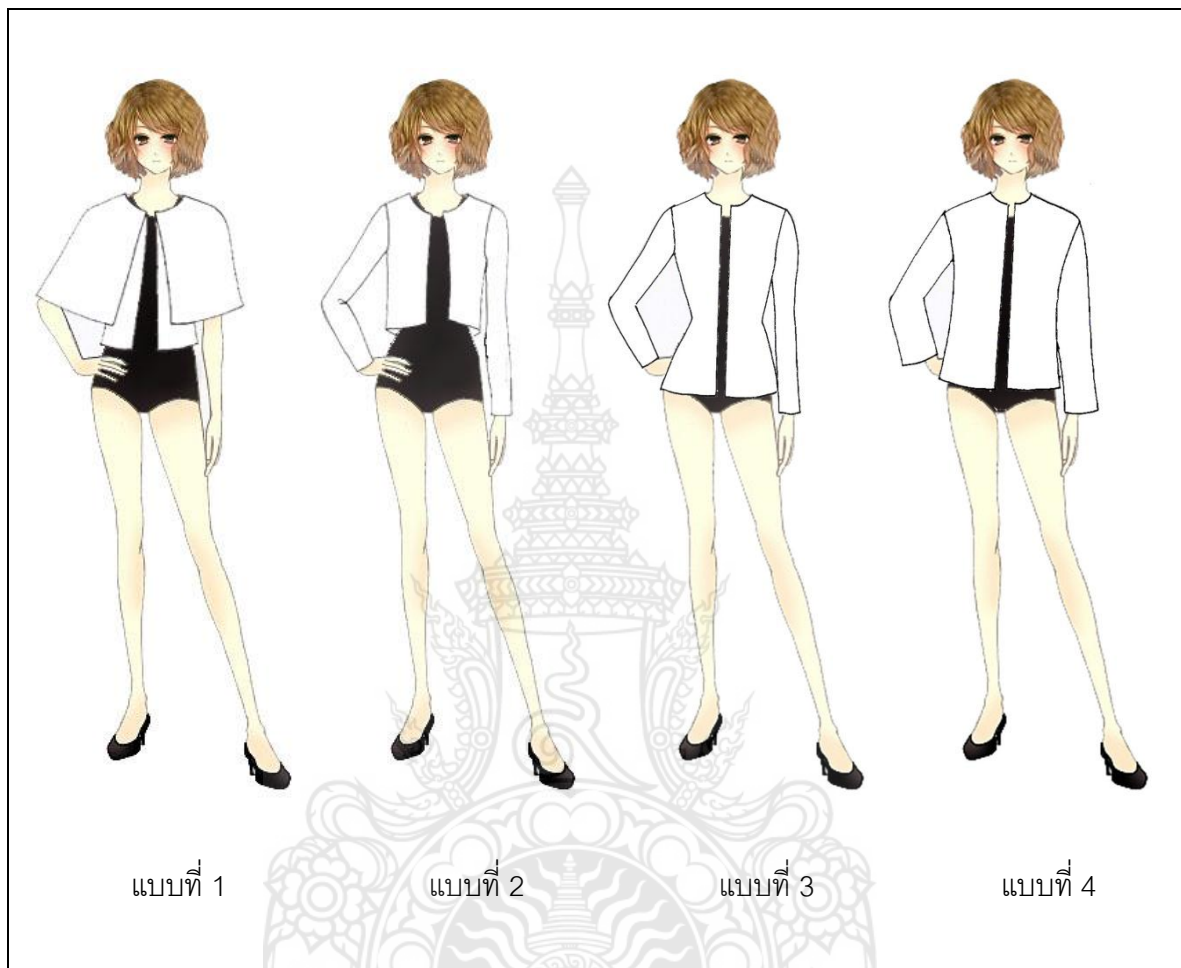
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลทางเอกสารและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการพบว่าเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า มีความจำเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นตัวกำหนด รูปแบบ และรูปทรงของเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับผู้สวมใส่ โดยใช้ เทรนด์ ฤดูใบไม้ผลิ (Spring) ปี 2014 เป็นตัวกำหนดรูปแบบของเส้นกรอบนอก ดังนั้นผู้ศึกษาวิจัย จึงทำการ ออกแบบเส้นกรอบนอกของชุดทำงานสตรี ประกอบด้วยชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกง แบ่งออกเป็นกลุ่มละ 4 แบบ รวมทั้งสิ้น 16 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอกที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยให้เหลือกลุ่มละ ๗ แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบชุดติดกัน จำนวน 4 แบบ ดังภาพที่ 3.7

ภาพที่ 3.7 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบชุดติดกัน

2) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบเสื้อคลุม จำนวน 4 แบบ ดังภาพที่ 3.8

ภาพที่ 3.8 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบเสื้อคลุม

3) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกระโปรง จำนวน 4 แบบ ดังภาพที่ 3.9

ภาพที่ 3.9 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกระโปรง

4) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกางเกง จำนวน 4 แบบ ดังภาพที่ 3.10

ภาพที่ 3.10 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกางเกง

3.2.1.4 ทำการคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี จำนวน 16 แบบ ให้เหลือแบบร่างกลุ่มละ 1 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณา ในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อนำมาออกแบบชุดทำงานสตรี ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ผลการคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีจากผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบ	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
ชุดติดกัน						
แบบที่ 1						0
แบบที่ 2					✓	1
แบบที่ 3		✓				1
แบบที่ 4	✓		✓	✓		3
เสื้อคลุม						
แบบที่ 1						0
แบบที่ 2	✓					1
แบบที่ 3		✓	✓	✓	✓	4
แบบที่ 4						0
กระโปรง						
แบบที่ 1						
แบบที่ 2	✓					1
แบบที่ 3			✓			1
แบบที่ 4		✓		✓	✓	3
กางเกง						
แบบที่ 1	✓	✓	✓	✓		4
แบบที่ 2						0
แบบที่ 3						0
แบบที่ 4					✓	1

จากตารางที่ 3.2 สรุปได้ว่า แบบเส้นกรอบนอก ชุดทำงานสตรี ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ รูปแบบชุดติดกัน ได้แก่ แบบที่ 4 รูปแบบเสื้อคลุม ได้แก่ แบบที่ 3 รูปแบบกระโปรง ได้แก่ แบบที่ 4 และรูปแบบกางเกง ได้แก่ แบบที่ 1

สรุปผลแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีจากการพิจารณาในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อนำไปออกแบบชุดทำงานสตรี ดังภาพที่ 3.11

ภาพที่ 3.11 แบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.5 การออกแบบชุดต้นแบบ นำ แบบเส้นกรอบนอก ประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกงที่ผู้เชี่ยวชาญทำการคัดเลือก มาออกแบบตกแต่งโดยใช้เทคนิคการจับจีบที่ทำการคัดเลือกแล้วจำนวนแบบร่างละ 3 แบบ รวมทั้งสิ้น 12 แบบ ดังภาพที่ 3.12 – 3.15

ภาพที่ 3.12 แบบร่างชุดติดกัน 3 แบบ

ภาพที่ 3.13 แบบร่างเสื้อคลุม 3 แบบ

ภาพที่ 3.14 แบบร่างกระโปรง 3 แบบ

ภาพที่ 3.15 แบบร่างกางเกง 3 แบบ

3.2.1.6 ดำเนินการตัดเย็บชุดต้นแบบ ด้วยเทคนิคการจับจีบจากผ้าทอลายดอกปี่บ
จังหวัดพิษณุโลก ตามแบบร่างที่ได้ผลิตภณฑ์ต้นแบบดังนี้

1) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 1 ดังภาพที่ 3.16

ภาพที่ 3.16 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 1

2) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่2 ดังภาพที่ 3.17

ภาพที่ 3.17 ต้นแบบชุดติดกันชุดที่ 2

3) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่3 ดังภาพที่ 3.18

ภาพที่ 3.18 ต้นแบบชุดติดกันชุดที่ 3

4) ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 1 ดังภาพที่ 3.19

ภาพที่ 3.19 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 1

5) ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่2 ดังภาพที่ 3.20

ภาพที่ 3.20 ต้นแบบเสื้อคลุมชุดที่ 2

6) ตั๊นแบบเสื้อกลุม ชุดที่3 ดั่งภาพที่ 3.21

ภาพที่ 3.21 ตั๊นแบบเสื้อกลุม ชุดที่ 3

7) ต้นแบบกระโปรง ชุดที่1 ดังภาพที่ 3.22

ภาพที่ 3.22 ต้นแบบกระโปรงชุดที่ 1

8) ตั๊นแบบกระโปรง ชุดที่2 ดังภาพที่ 3.23

ภาพที่ 3.23 ตั๊นแบบกระโปรงชุดที่ 2

9) ตั้แบบกระโปรง ชุดที่3 ดังภาพที่ 3.24

ภาพที่ 3.24 ตั้แบบกระโปรงชุดที่ 3

10) ต้นแบบกางเกง ชุดที่1 ดังภาพที่ 3.25

ภาพที่ 3.25 ต้นแบบกางเกงชุดที่ 1

11) ตั๊นแบบกางเกง ชุดที่2 ดั่งภาพที่ 3.26

ภาพที่ 3.26 ตั๊นแบบกางเกงชุดที่ 2

12) ต้นแบบกางเกง ชุดที่3 ดังภาพที่ 3.27

ภาพที่ 3.27 ต้นแบบกางเกงชุดที่ 3

3.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

- 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบเสื้อผ้าและศิลปะการออกแบบ
- 2) กลุ่มผู้ประเมินความพึงพอใจ คือ สตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่สตรีที่ทำงานในหน่วยงานดังนี้

มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3.2.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

- 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบเสื้อผ้าจำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์การทำงานของผู้เชี่ยวชาญ
- 2) กลุ่มผู้ประเมินความพึงพอใจคือสตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ บุคลากร ในมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 494 คน และ บุคลากร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามจำนวน 178 คน ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามานะ โดยมี ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ไม่เกิน 0.05 ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีแบบไม่เจาะจง

3.2.3 วิธีการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3.1 ศึกษาและค้นคว้าข้อมูล จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3.2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจิบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลก

3.2.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ข้อความตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมของการวิจัยมากที่สุด

3.2.3.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และตรวจสอบความถูกต้องของภาษา แล้วนำผลมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.50 - 1

3.2.3.5 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริงในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 50 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficiency)

3.2.3.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.2.4.1 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเอง

3.2.4.2 ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความ สมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามผลความคิดเห็นแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ สถานภาพ ตำแหน่ง รายได้ การศึกษา โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบจากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์การให้คะแนน ระดับ ดังต่อไปนี้

คะแนน	5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
คะแนน	3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายถึง ฟังพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายถึง ฟังพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายถึง ฟังพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

3.2.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดได้แล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้ ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลโดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และพิจารณาความสอดคล้องของคำตอบในแบบสอบถามในทุกข้อทุกประเด็นและนำข้อมูลมาประมวลผลโดยวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

3.2.6.1 สถิติพื้นฐานได้แก่

1) การหาค่าร้อยละโดยใช้สูตร (บุญชม, 2545)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนข้อมูล
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยใช้สูตรดังนี้
(บุญชม, 2545)

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum$ แทน ผลบวกหรือผลรวม
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนภายในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.2.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) การหาความเที่ยงตรง หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหา โดยใช้สูตร(บุญชม, 2545)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) การหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(บุญชม, 2545)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อ
 $\sum s_i^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษา เรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อ พัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบและเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังนี้

n แทน จำนวน ผู้ตอบแบบสอบถาม

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบเทคนิคการจับจีบ จาก 5 เทคนิค ให้เหลือ 1 เทคนิค ได้ผลการคัดเลือกดังนี้

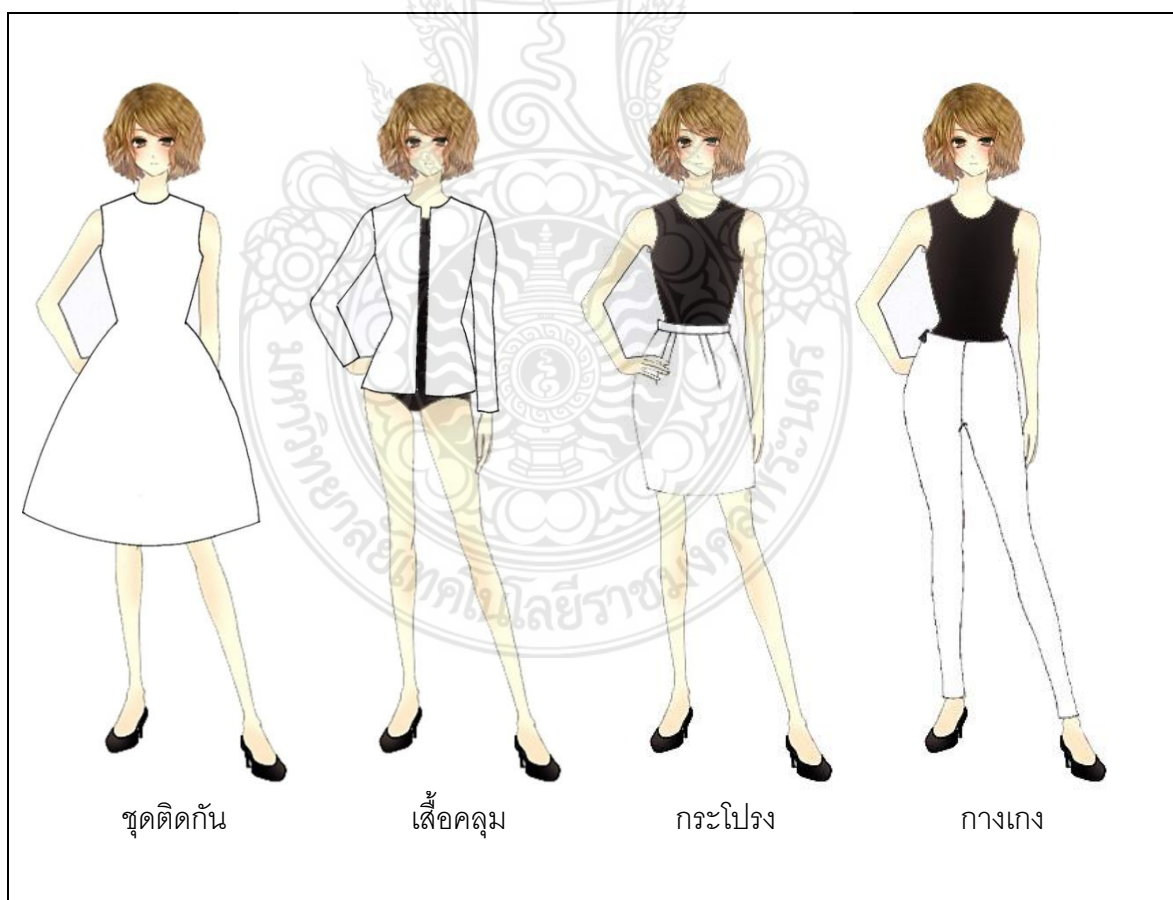

ภาพที่ 4.1 แบบเทคนิคการจับจีบคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบเทคนิคการจับจีบ จาก 5 เทคนิค ให้เหลือ 1 เทคนิค เทคนิคที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญได้แก่ เทคนิคที่ 5 โดยให้เหตุผลในการคัดเลือกดังนี้

- คนที่ 1 เหตุผลที่เลือกเพราะ รูปแบบมีความแปลกใหม่ ลวดลายดูไม่หนาเกินไป
- คนที่ 2 เหตุผลที่เลือกเพราะ มีความเรียบง่าย ทันสมัย น่าสนใจ และดูมีมิติ สะดุดตา
- คนที่ 3 เหตุผลที่เลือกเพราะ มีลักษณะที่แปลกทำให้เกิดจุดเด่น และมองเห็นลายได้ชัดเจน
- คนที่ 5 เหตุผลที่เลือกเพราะ การจับจีบมีความเหมาะสมกับลายผ้าและลวดลายดูไม่หนาเกินไป

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี จำนวน 16 แบบ ทั้งหมด 4 กลุ่ม ให้เหลือแบบร่างกลุ่มละ 1 แบบ ได้ผลการคัดเลือกดังนี้

ภาพที่ 4.2 แบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อ แบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี จำนวน 16 แบบ ทั้งหมด 4 กลุ่ม ให้เหลือแบบร่างกลุ่มละ 1 แบบ แบบที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ชุดติดกัน แบบที่ 4 เสื้อคลุม แบบที่ 3 กระโปรง แบบที่ 4 และกางเกง แบบที่ 1 โดยให้เหตุผลในการคัดเลือกดังนี้

รูปแบบชุดติดกัน

- คนที่ 1 เหตุผลที่เลือกเพราะ รูปแบบมีความเรียบง่าย ทันสมัย เหมาะกับผ้าทอ
- คนที่ 3 เหตุผลที่เลือกเพราะดูสุภาพเรียบร้อย ทำให้ผู้สวมใส่ดูสวยงาม กระฉับกระเฉง มีความสะดวกในการใส่ทำงาน
- คนที่ 4 เหตุผลที่เลือกเพราะ รูปแบบเรียบง่ายเหมาะสมสามารถประยุกต์ใส่กับเสื้อตัวได้หลากหลายรูปแบบ

รูปแบบเสื้อคลุม

- คนที่ 2 เหตุผลที่เลือกเพราะรูปแบบเสื้อมีความเหมาะสมกับลวดลายของผ้า
- คนที่ 3 เหตุผลที่เลือกเพราะรูปแบบมีความเรียบง่าย สามารถสวมใส่ได้กับชุดได้หลากหลายรูปแบบ
- คนที่ 4 เหตุผลที่เลือกเพราะ เหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน รายละเอียดไม่มากนัก สามารถสวมใส่กับกางเกงหรือกระโปรงได้หลากหลายรูปแบบ
- คนที่ 5 เหตุผลที่เลือกเพราะดูแล้วสุภาพ แต่ไม่ดูเป็นทางการมากเกินไป สามารถใส่ในห้องที่มีเครื่องปรับอากาศเพื่อป้องกันความหนาวได้ หรือใส่กันแดดได้เมื่อต้องการทำงานกลางแจ้ง

รูปแบบกระโปรง

- คนที่ 2 เหตุผลที่เลือกเพราะมีรูปแบบเรียบง่าย รูปทรงเหมาะสมกับลวดลายของผ้า และสามารถสวมใส่กับเสื้อได้ทุกรูปแบบ
- คนที่ 4 เหตุผลที่เลือกเพราะสามารถประยุกต์ ใส่กับเสื้อตัวนอก เช่นเสื้อคลุมได้
- คนที่ 5 เหตุผลที่เลือกเพราะดูเรียบง่าย เสริมให้มีบุคลิกมั่นใจ ใส่ได้หลากหลายโอกาส

รูปแบบกางเกง

- คนที่ 1 เหตุผลที่เลือกเพราะดูเรียบง่าย มีรูปทรงที่เข้ารูป ทันสมัย
- คนที่ 2 เหตุผลที่เลือกเพราะรูปแบบมีความเรียบง่าย เหมาะกับลวดลายของผ้า
- คนที่ 3 เหตุผลที่เลือกเพราะรูปแบบดูทันสมัย สามารถประยุกต์ ใส่กับเสื้อตัวนอกและเสื้อตัวใน
- คนที่ 4 เหตุผลที่เลือกเพราะมีความเรียบง่าย ทันสมัย และเหมาะสมกับการตกแต่ง

4.1. 3 ผลการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก ได้ผลดังภาพที่ 4.3 – 4.6

ภาพที่ 4.3 ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบชุดติดกัน

ภาพที่ 4.4 ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบเสื้อคลุม

ภาพที่ 4.5 ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบกระโปรง

ภาพที่ 4.6 ต้นแบบชุดทำงานสตรี รูปแบบกางเกง

4.1. 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาเรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูล โดยมี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องประกอบการแต่งกาย จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอ ลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

4.1.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 4.1 – 4.5

ตารางที่ 4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 24 ปี	15	6
24 – 35 ปี	75	30
35 – 45 ปี	25	10
45 ปีขึ้นไป	135	54

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมา คือ มีอายุอยู่ระหว่าง 24-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 มีอายุอยู่ระหว่าง 35-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 10 และมีอายุต่ำกว่า 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 250)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	85	34
สมรส	145	58
หย่าร้าง	15	6
เป็นหม้าย	5	2

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมา คือ มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 34 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58 มีสถานภาพหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 6 และมีสถานภาพเป็นหม้าย คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 250)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	4
ปริญญาตรี	28	11.2
ปริญญาโท	182	72.8
ปริญญาเอก	30	12

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 72.8 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 12 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.2 และมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.4 ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 250)

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	20	8
พนักงาน	193	77.2
เจ้าหน้าที่	35	14
อื่น ๆ	2	0.8

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 77.2 รองลงมา มีอาชีพเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 14 มีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 8 และมีอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.5 รายได้ปัจจุบันต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 250)

รายได้ปัจจุบันต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	20	8
15,000–20,000 บาท	65	26
20,001–25,000 บาท	30	12
25,001–30,000 บาท	21	8.4
30,001–35,000 บาท	10	4
35,001 บาทขึ้นไป	104	41.6

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ 35,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมา มีรายได้ 15,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26 มีรายได้ 20,001 - 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12 มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8 และมีรายได้ 30,001-35,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4

4.1.4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องประกอบการแต่งกาย จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 4.6 – 4.9

ตารางที่ 4.6 การใช้และการซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปีป

(n = 250)		
เคยใช้/เคยซื้อ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปีป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยใช้/เคยซื้อ	175	70
ไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ	52	20.8
อื่น ๆ (เคยใช้แต่ไม่เคยซื้อ)	23	9.2

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เคยใช้/เคยซื้อ คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา คือ ไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ คิดเป็นร้อยละ 20.8 และอื่น ๆ (เคยใช้แต่ไม่เคยซื้อ) คิดเป็นร้อยละ 9.2

ตารางที่ 4.7 เหตุผลในการเลือกซื้อชุดทำงาน

(n = 250)		
เหตุผลในการเลือกซื้อชุดทำงาน	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
ซื้อเมื่อชอบ	118	47.2
ซื้อเมื่อลดราคา	52	20.8
ซื้อเมื่อมีโอกาส	15	6
ซื้อตามกระแสแฟชั่น	40	16
การผลิตมีคุณภาพ	13	5.2
ประโยชน์การใส่สบาย	12	4.8

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ซื้อเมื่อชอบ คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมา คือ ซื้อเมื่อลดราคา คิดเป็นร้อยละ 20.8 ซื้อตามกระแสแฟชั่น คิดเป็นร้อยละ 16 ซื้อเมื่อมีโอกาส คิดเป็นร้อยละ 6 การผลิตมีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.2 และประโยชน์การใส่สบาย คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความถี่ในการซื้อชุดทำงาน

(n = 250)

ความถี่ในการซื้อชุดทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกสัปดาห์	15	6
ทุก 2 สัปดาห์	66	26.4
ทุกเดือน	116	46.4
ทุก 3 เดือน	28	11.2
ทุก 6 เดือน	17	6.8
อื่น ๆ (เมื่อชุดเก่าใส่ไม่ได้)	8	3.2

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ซื้อชุดทำงานทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมา คือ ทุก 2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 26.4 ทุก 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ทุก 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 6 และอื่น ๆ (เมื่อชุดเก่าใส่ไม่ได้) คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตารางที่ 4.9 ราคาที่เลือกซื้อชุดทำงาน

(n = 250)

ราคาที่เลือกซื้อชุดทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว	4	1.6
500-1,000 บาท/ตัว	85	34
1,001-1,500 บาท/ตัว	62	24.8
1,501-2,000 บาท/ตัว	33	13.2
2,001-2,500 บาท/ตัว	52	20.8
สูงกว่า 2,500 บาท/ตัว	14	5.6

จากตาราง ที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เลือกซื้อชุดทำงานราคา 500-1,000 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมา คือ ราคา 1,001-1,500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 24.8 ราคา 2,001-2,500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 20.8 ราคา 1,501-2,000 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 13.2 ราคา สูงกว่า 2,500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 5.6 และมีราคาต่ำกว่า 500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 1.6

4.1.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นี้นเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 0 - 4.15

ตารางที่ 4.10 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก รูปแบบชุดติดกัน

(n=250)

	รูปแบบชุดติดกัน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 1	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.26	0.59	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.24	0.51	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.06	0.65	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.32	0.47	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	3.98	0.32	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.22	0.42	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.98	0.65	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.82	0.56	มาก
	รวม	4.11	0.30	มาก
แบบที่ 2	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.50	0.58	มากที่สุด
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.52	0.54	มากที่สุด
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.12	0.52	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.36	0.48	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.24	0.68	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.22	0.58	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	4.00	0.69	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	4.06	0.76	มาก
	รวม	4.25	0.44	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

		(n=250)		
รูปแบบชุดติดกัน		$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 3	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.10	0.70	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.02	0.71	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.02	0.68	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.14	0.66	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.04	0.66	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.18	0.56	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.94	0.71	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.94	0.71	มาก
รวม		4.05	0.52	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม		4.41	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก ในรูปแบบชุดติดกัน ดังนี้

รูปแบบชุดติดกัน รูปแบบที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของความสะดวกสบาย มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ และน้อยที่สุด คือ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลาย มีค่าเฉลี่ย 4.32 4.26 และ 3.82 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบชุดติดกัน รูปแบบที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความทันสมัย มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ และน้อยที่สุด คือ การจัดวางเทคนิคการจับจีบ มีค่าเฉลี่ย 4.52 4.50 และ 4.00 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก

รูปแบบชุดติดกัน รูปแบบที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของความเหมาะสมกับการใช้งาน มากที่สุด รองลงมา คือ ความสะดวกสบาย และน้อยที่สุด คือ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า มีค่าเฉลี่ย 4.18 4.14 และ 3.94 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวม รูปแบบชุดติดกันทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรี ในรูปแบบชุดติดกัน รูปแบบที่ 2 มากที่สุด

ตารางที่ 4.11 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปี่
จังหวัดพิษณุโลก รูปแบบเสื้อคลุม

(n=250)

	รูปแบบเสื้อคลุม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 1	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	3.96	0.75	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	3.94	0.71	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	3.72	0.60	มาก
	ความสะดวกรบาย	3.88	0.77	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	3.84	0.73	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	3.88	0.77	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.76	0.68	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.78	0.73	มาก
	รวม	3.85	0.63	มาก
แบบที่ 2	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.28	0.80	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.02	0.71	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.02	0.81	มาก
	ความสะดวกรบาย	4.04	0.83	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	3.90	0.78	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	3.86	0.98	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.88	0.84	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.78	0.73	มาก
	รวม	3.97	0.68	มาก
แบบที่ 3	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.38	0.82	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.30	0.83	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.04	0.90	มาก
	ความสะดวกรบาย	4.18	0.93	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.10	0.88	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.18	0.79	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	4.06	0.91	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	4.00	0.90	มาก
	รวม	4.16	0.79	มาก
	ความพึงพอใจโดยรวม	3.99	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก ในรูปแบบเสื้อคลุม ดังนี้

รูปแบบเสื้อคลุม รูปแบบที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือรูปแบบมีความทันสมัย และน้อยที่สุดคือ ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ มีค่าเฉลี่ย 3.96 3.94 และ 3.72 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบเสื้อคลุม รูปแบบที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือความสะดวกสบาย และน้อยที่สุดคือ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า มีค่าเฉลี่ย 4.28 4.04 และ 3.78 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบเสื้อคลุม รูปแบบที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือรูปแบบมีความทันสมัย และน้อยที่สุดคือ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า มีค่าเฉลี่ย 4.38 4.30 และ 4.00 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวม รูปแบบเสื้อคลุมทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรี ในรูปแบบเสื้อคลุมรูปแบบที่ 3 มากที่สุด

ตารางที่ 4.12 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก รูปแบบกระโปรง

(n=250)

รูปแบบกระโปรง		$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 1	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.48	0.58	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.26	0.59	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.16	0.54	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.30	0.54	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.18	0.56	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.22	0.58	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	4.02	0.68	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.96	0.72	มาก
รวม		4.20	0.41	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

		(n=250)		
	รูปแบบกระโปรง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 2	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.46	0.64	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.32	0.68	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.08	0.75	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.08	0.69	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.22	0.70	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.16	0.68	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.96	0.75	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.90	0.73	มาก
	รวม	4.15	0.57	มาก
แบบที่ 3	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.40	0.69	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.30	0.67	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.24	0.65	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.32	0.62	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.26	0.66	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.18	0.71	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.78	0.81	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.94	0.81	มาก
	รวม	4.18	0.55	มาก
	ความพึงพอใจโดยรวม	4.17	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปี่ จังหวัดพิษณุโลก ในรูปแบบกระโปรง ดังนี้

รูปแบบกระโปรง รูปแบบที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือ ความสะดวกสบาย และน้อยที่สุด คือ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า มีค่าเฉลี่ย 4.48 4.30 และ 3.96 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบกระโปรง รูปแบบที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบมีความทันสมัย และ น้อยที่สุด

คือ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า มีค่าเฉลี่ย 4.46 4.32 และ 3.90 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบกระโปรง รูปแบบที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือ ความสะดวกสบาย และ น้อยที่สุด คือ การจัดวางเทคนิคการจับจีบ มีค่าเฉลี่ย 4.40 4.32 และ 3.78 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวม รูปแบบกระโปรงทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรี ในรูปแบบกระโปรงรูปแบบที่ 1 มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก รูปแบบกางเกง (n=250)

	รูปแบบกางเกง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 1	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.28	0.70	มาก
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.40	0.63	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	3.98	0.76	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.22	0.70	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.18	0.71	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.20	0.78	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.92	0.75	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.98	0.76	มาก
	รวม	4.15	0.57	มาก
แบบที่ 2	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.56	0.64	มากที่สุด
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.50	0.50	มากที่สุด
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.02	0.74	มาก
	ความสะดวกสบาย	4.20	0.66	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.16	0.65	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.00	0.80	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	3.94	0.79	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	3.94	0.79	มาก
	รวม	4.17	0.52	มาก

ตาราง 4.13 (ต่อ)

		(n=250)		
	รูปแบบทางเกง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แบบที่ 3	รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ	4.54	0.64	มากที่สุด
	รูปแบบมีความทันสมัย	4.36	0.63	มาก
	ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.30	0.76	มาก
	ความสะอาดสวยงาม	4.30	0.61	มาก
	การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน	4.24	0.65	มาก
	ความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.22	0.76	มาก
	การจัดวางเทคนิคการจับจีบ	4.14	0.80	มาก
	การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า	4.16	0.76	มาก
	รวม	4.28	0.53	มาก
	ความพึงพอใจโดยรวม	4.20	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก ในรูปแบบทางเกง ดังนี้

รูปแบบทางเกง รูปแบบที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความทันสมัย มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ และน้อยที่สุด คือ การจัดวางเทคนิคการจับจีบ มีค่าเฉลี่ย 4.28 4.22 และ 3.92 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบทางเกง รูปแบบที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบมีความทันสมัย และน้อยที่สุด คือ การจัดวางเทคนิคการจับจีบ การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า มีค่าเฉลี่ย 4.56 4.50 และ 3.94 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

รูปแบบทางเกง รูปแบบที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบมีความดึงดูด ความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบมีความทันสมัย และน้อยที่สุด คือ การจัดวางเทคนิคการจับจีบ มีค่าเฉลี่ย 4.54 4.36 และ 4.14 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวม รูปแบบทางเกงทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรี ในรูปแบบทางเกงรูปแบบที่ 3 มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 สรุปความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีบจังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม

รูปแบบ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ชุดติดกัน			
แบบที่ 1	4.11	0.30	มาก
แบบที่ 2	4.25	0.44	มาก
แบบที่ 3	4.05	0.52	มาก
เสื้อคลุม			
แบบที่ 1	3.85	0.63	มาก
แบบที่ 2	3.97	0.68	มาก
แบบที่ 3	4.16	0.79	มาก
กระโปรง			
แบบที่ 1	4.20	0.41	มาก
แบบที่ 2	4.15	0.57	มาก
แบบที่ 3	4.18	0.55	มาก
กางเกง			
แบบที่ 1	4.15	0.57	มาก
แบบที่ 2	4.17	0.52	มาก
แบบที่ 3	4.28	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอ ลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในภาพรวมของการประเมิน ด้านรูปแบบชุดติดกันผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 2 มากที่สุดในด้านรูปแบบเสื้อคลุมผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 3 มากที่สุดในด้านรูปแบบกระโปรง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 1 มากที่สุด และในด้านรูปแบบกางเกงผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 3 มากที่สุด ซึ่งทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.15 สรุปความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก

รูปแบบ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ชุดติดกัน	4.41	0.44	มาก
เสื้อคลุม	3.99	0.71	มาก
กระโปรง	4.17	0.52	มาก
กางเกง	4.20	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า การศึกษารูปแบบชุดทำงานสตรีทั้ง 4 รูปแบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในรูปแบบชุดติดกันมากที่สุด รองลงมา คือกางเกง และน้อยที่สุด คือเสื้อคลุม ซึ่งทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ อภิปรายผลดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุค่อนข้างมาก เนื่องมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ในสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท (รวมที่กำลังศึกษา) มีตำแหน่งหน้าที่พนักงาน หรือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,000 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่เคยใช้และเคยซื้อ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปืบ และจะซื้อชุดทำงานเมื่อชอบ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2550) ที่ได้สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเมื่อชอบหรือถูกใจ ซึ่งสอดคล้อง กับศรัณย์ (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอารยธรรมโบราณผ้าใยกล้วย เพื่อการออกแบบชุดทำงานสตรี พบว่ามีความถี่ในการเลือกซื้อชุดทำงาน คือซื้อทุกเดือน ราคาของชุดทำงานที่ซื้อส่วนใหญ่ คือ 500 – 1,000 บาทต่อตัว

จากการสำรวจด้าน ความพึงพอใจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงาน สตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อพิจารณา

ค่าเฉลี่ยในภาพรวม พบว่า รูปแบบชุดติดกัน ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประเด็นต่างๆ ดังนี้

ด้านรูปแบบ มีความดึงดูด มีความทันสมัย กล่าวคือ มีรูปแบบที่ความหน้าสนใจได้สัดส่วน เป็นรูปแบบพื้นฐานที่มีความสุภาพ มีสวยงามตรงกับความต้องการในการใช้งาน มีการออกแบบให้ เหมาะสมกับลวดลายผ้า และประโยชน์ใช้สอย คือ ใส่ทำงาน รวมทั้งมีความละเอียดประณีตในการ ตัดเย็บในการตัดเย็บเพื่อให้ชุดทำงานมีคุณภาพ สามารถสวมใส่ได้นาน สอดคล้องกับ เจียมจิต (2546) ที่กล่าวว่า การออกแบบทำให้เสื้อผ้านั้นมีความสมบูรณ์และสวยงามยิ่งขึ้นเป็นการเน้นและ เสริมสร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็น สาคร (2548) ที่กล่าวว่า การทำวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้เสื้อ ผ้านั้น ดูสวยงามมองดูแล้วน่าสวมใส่และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ทำให้เสื้อเกิดความ สวยงามมากยิ่งขึ้น การตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาเสื้อผ้าและบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่ และ เจียมจิต (2546) ที่กล่าวว่า ลักษณะของแบบเสื้อผ้าต้องออกแบบ ให้มีประโยชน์ใช้สอยให้เหมาะสม กับอาชีพ เช่นนักกีฬาต้องการชุดที่รัดรูปไม่รุงรัง นักธุรกิจต้องการชุดมาตรฐานที่สามารถเพิ่มความสง่า งาม เป็นต้น

ด้านสีสันทน กล่าวคือ การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากสีของชุดเป็นโทนสีกลางที่ให้ความรู้สึก สงบ สะอาด เย็นสบาย เจดสีกลุ่มนี้ให้ความรู้สึกผ่อนคลายและเรียบง่าย สอดคล้องกับ อัจฉราพรรณ (2554) ที่กล่าวว่า ส่วนใหญ่นิยมซื้อผ้าทอ โทนสีดำ สีน้ำตาล และสีเทา และ สอดคล้องกับศรัณย์ (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยถักขง เพื่อการออกแบบชุดทำงานสตรี พบว่าสีพื้น มีความเหมาะสมกับการออกแบบชุดทำงานสตรี ให้ ให้ความรู้สึกสบาย อนุรักษ์นิยม ทำให้ชุดทำงานมีภาพลักษณ์ที่สุภาพ มองแล้วสบายตา สอดคล้องกับ เจียมจิต (2546) ที่กล่าวว่า การเลือกใช้สีให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส อย่างเช่น ชุดใส่ไปทำงาน ควรเป็นสีที่สุภาพประกอบด้วยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสตรีมีอายุ 45 ปีขึ้นไป ที่ให้ ให้ความรู้สึก สะท้อนถึงความสันโดษ สุขุม จะดูจากโอกาสใช้สอย และสวมใส่แล้วเสริมบุคลิกภาพ

ด้านลวดลาย อาจเป็นเพราะลายมีโดดเด่นสะดุดตา ประกอบกับลวดลายของผ้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีลวดลายที่ค่อยข้างละเอียด ประณีต สอดคล้องกับ พิพิธภัณฑผ้า มหาวิทยาลัย นเรศวร (2551) เนื่องมาจากผ้าทอลายดอกปิบ เป็นผ้าที่ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้ พระราชทาน ให้เป็นผ้าทอประจำจังหวัด พิษณุโลก จึงมีความสวยงามเป็นที่สะดุดตา ประกอบกับ

การทำเทคนิคการจับจีบที่ได้จากการประยุกต์ มีความละเอียด สวยงาม อ่อนโยน และมีความเรียบง่ายอยู่ในตัวจีบ สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ (2549) กล่าวว่า การจับจีบแบบ จีบตามกัน จีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน และจีบกระทบแบบจีบหันชนกัน นำมาทำการพิชิตไปมา จนเกินเป็นการจับจีบแบบใหม่ขึ้น ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งเกรนเฉลี่ย เกรนขวาง และเกรนตรงธรรมดา โดยมีการจัดวางองค์ประกอบของลวดลาย ผสมเข้ากับเทคนิคการจับจีบ สอดคล้องกับสาคร (2548) ที่กล่าวว่า ความสมดุล (Balance) ในการออกแบบเสื้อผ้า คือการจัดวางสิ่งตกแต่ง และส่วนประกอบของเสื้อผ้า จะมีลักษณะเป็นแบบเสื้อทั้งสองด้านตกแต่งไม่เหมือนกันแต่เมื่อวัดจากการมองเห็นด้วยสายตาจะมีความสมดุลกันทั้ง 2 ด้านเน้นการออกแบบที่สร้างสรรค์โดยประยุกต์จากแบบเสื้อพื้นฐานเป็นแบบที่แปลกใหม่ ที่สวยงาม

จากการศึกษาเรื่องการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมพบว่า แนวทางการนำผ้าทอลายดอกป๊อป มาทำการตัดเย็บชุดทำงานสตรี ที่ใช้เทคนิคการจับจีบเป็นองค์ประกอบหลักในการตกแต่ง โดยใช้แนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือสตรีวัยทำงาน เมื่อได้เห็นชุดทำงานสตรีแล้ว ส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเห็นด้วยในรูปแบบ รูปทรง ลวดลาย และวัสดุที่ใช้ ดังนั้นการออกแบบและพัฒนา ชุดทำงาน สตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก จึงถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มผู้บริโภคได้

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัด พิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอพื้นเมือง จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี จากผ้าทอพื้นเมือง ด้วยเทคนิคการจับจีบ จังหวัดพิษณุโลก 3) เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย ต้นแบบชุดทำงานสตรี ที่ ตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัด พิษณุโลก ประกอบด้วยชุดติดกัน 3 ชุด เสื้อคลุม 3 ชุด กระโปรง 3 ชุด และกางเกง 3 ชุด รวมทั้งสิ้น 12 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภครวม 100 คนที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มสตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่บุคลากรใน มหาวิทยาลัยนเรศวร และ บุคลากรใน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถามแบบไม่เจาะจง จำนวน 250 คน

5.1.1 การพัฒนาเทคนิคการจับจีบ

จากการศึกษาและพัฒนาแบบเทคนิคการจับจีบทั้ง 5 แบบ แบบที่นำมาทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เทคนิคการจับจีบ แบบที่ 5 เป็นการนำจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกันมา รวมกับจีบตามกัน โดยการพับด้านบนของจีบ ด้านที่เป็นสันทบเข้าหาตัวจีบ แล้วจึงพับด้านที่ตรงกันข้ามให้เหมือนกัน ทั้ง 2 ด้าน โดยใช้ผ้าเกรนตรง เป็นการจับจีบที่มีความแปลกใหม่ ดูมีมิติ สะดุดตา และเหมาะสมกับผ้าลายและผ้าพื้น

5.1.2 การออกแบบชุดทำงานสตรี

จากการศึกษารูปแบบชุดทำงานสตรีทั้ง 4 รูปแบบ รูปแบบที่นำมาทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ในรูปแบบชุดติดกัน คือรูปแบบที่ 4 โดยเป็นแบบที่เรียบง่าย ดูสุภาพเรียบร้อย ทันสมัย สำหรับรูปแบบเสื้อคลุม คือ รูปแบบที่ 3 โดยเป็นแบบที่ เหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน รายละเอียดไม่มากนัก ดูแล้วสุภาพ สำหรับรูปแบบ กระโปรง คือ รูปแบบที่ 4 โดยเป็นรูปแบบที่เรียบง่าย เสริมให้มีบุคลิก

มันใจรูปทรงเหมาะกับลายลายของผ้า และสำหรับรูปแบบกางเกง คือรูปแบบที่ 1 โดยเป็นรูปแบบที่มีความเรียบง่าย มีรูปทรงที่เข้ารูป ทันสมัย

5.1.3 ความพึงพอใจของกลุ่ม ผู้บริโภคที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก

จากการศึกษารูปแบบชุดทำงานสตรีทั้ง 5 รูปแบบ ประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกง และนำมาตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบแบบที่ 5 โดยมีผลดังนี้

5.1.3.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท (รวมที่กำลังศึกษา) มีตำแหน่งหน้าที่ พนักงาน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 5,000 - 20,000 บาท

5.1.3.2 ผลการศึกษาข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องประกอบกางเกง จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ส่วนใหญ่เคยใช้และเคยซื้อ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกป๊อป ด้วยเหตุที่ซื้อชุดทำงานเมื่อชอบ มีความถี่ในการซื้อชุดทำงานคือทุกเดือน และชุดทำงานที่เลือกซื้อเป็นส่วนใหญ่มีราคา 500-1,000 บาทต่อตัว

5.1.3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก พบว่า รูปแบบชุดติดกัน ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 2 มากที่สุด ในด้านรูปแบบเสื้อคลุม ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 3 มากที่สุด ในด้านรูปแบบกระโปรง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 1 มากที่สุด และในด้านรูปแบบกางเกง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 3 มากที่สุด ซึ่งทุกแบบได้รับความนิยมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในรูปแบบชุดติดกันมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

5.2.1.1 จากการศึกษา พบว่า ผ้าทอลายดอกป๊อปเมื่อนำมาจับจีบ ควรคำนึงถึงการรีด ด้วยการใช้ความร้อนช่วย จึงทำให้สีของผ้าเปลี่ยนสี ควรจะใช้ผ้าในการรองรีด

5.2.1.2 จากการศึกษ พบว่า การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ ควรคำนึงถึง ลวดลายของผ้าเมื่อนำเทคนิคการจับจีบมาตกแต่งบนลายผ้า ทำให้มองลายไม่ชัดเจน และควร คำนึงถึง ขั้นตอนการเย็บเพราะบางลวดลาย มีความหนา มาก บริเวณที่เป็นตะเข็บทำให้รูปทรงของชุด ไม่สวยเท่าที่ควร

5.2.1.3 จากการศึกษ พบว่า การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ สามารถใช้ได้กับ ผ้าพื้น จะสามารถมองเห็นเทคนิคการจับจีบชัดเจน

5.2.1.4 จากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ควรมีเทคนิค การจับจีบให้มีหลายขนาด และควรมีการพัฒนาเทคนิคการตกแต่งให้เหมาะสมกับแบบชุดทำงานใน รูปแบบอื่น ๆต่อไป

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรนำผ้าทอลายดอกปัก ไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น เช่น กระเป๋า หรือผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของตลาดที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

5.2.2.2 ควรมีการพัฒนาในเรื่องเทคนิคการจับจีบ ให้มีรูปแบบการจับจีบที่ หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปตัดเย็บชุดทำงานหรือผลิตภัณฑ์แบบอื่นต่อไป

5.2.2.3 ควรนำเทคนิคการจับจีบไปใช้กับผ้าพื้น หรือผ้าลาย

5.2.2.4 ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการทำความสะอาด และการดูแลรักษา รวมถึงความเหมาะสมกับการใช้งาน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. ม.ป.ป. **ผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือลายดอกปีบ**. [ออนไลน์]
เข้าถึงจาก: <http://local.environnet.in.th/friendly2.php?id=41>. 10 พฤษภาคม 2556.
- กรมหม่อนไหม. 2550. **ผู้ผลิตผ้าไหม**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
http://203.154.212.59/qthaisilk_center/inside.php?com, 25 ธันวาคม 2556
- กรมอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. **หนังสือเรียนวิชาเทคนิคการนำเส้นบนหุ่น**. น.ป.พ.
- กมลภัทร์ รักสวน. 2543. **การออกแบบเสื้อผ้าสตรีวัยทำงานที่มีส่วนประกอบของผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดเชียงใหม่**. สารนิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาศึกษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550. **การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริการและวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7.
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เกื้อกุล สุชีโรจน์. 2543. **คุณลักษณะผ้าไทยตามความต้องการของนักออกแบบเสื้อผ้า**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม. คณะอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- คลังเอกสารสาธารณะโครงการส่งเสริมจิตอาสา มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ . มปป. **ข้อมูลผ้าไทยภาคเหนือตอนล่าง**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
www.openbase.in.th/node/5440, 10 สิงหาคม 2556
- จุฑาทิพ รัตนระนาพันธ์. 2554 **การตกแต่งเสื้อผ้า**. โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์. กรุงเทพฯ.
- เจียรพรรณ โสภโณ. ม.ป.ป. **ตำราเรียนตัดเสื้อผ้าสตรีชุดนพเก้าเรื่องชุดไทย**. ม.ป.พ.
- เจียมจิต เผือกศรี. 2546. **การออกแบบเสื้อ 1**. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.
- ฉัตรชัย อรรถปกรณ์. 2548. **องค์ประกอบศิลปะ**. วิทย์พัฒน์, กรุงเทพฯ.
- ชูชาติ อินคะสุวณิชย์. 2553. **สมาคมชาวพิษณุโลก**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
www.phitsanulok.associate.com, 15 ธันวาคม 2556
- ญาติ ไหลจ่าปี. 2556. **สมาชิกในกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ชำเตย**. สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2556.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- นารีรัตน์ กระเทศ. 2552. การออกแบบเสื้อผ้าด้วยผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
บุญชม ศรีสะอาด. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.
- ปริศนา สิวีสทิธ. ม.ป.ป. ภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก.[ออนไลน์]
เข้าถึงจาก: <https://sites.google.com/wisdom1305/phumipayya-thxng-thin-kar-thx-pha>,
25 พฤษภาคม 2556
- พลอย จริยะเวช. 2547. Mix & Match แต่งตัวได้อย่างมีสไตล์. พิมพ์ครั้งที่4. แปลนพริ้นติ้ง,
กรุงเทพฯ.
- พนัดดา เทพญา.มปป. เครื่องมือที่ใช้ในการทอ.[ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
<http://www.tsu.ac.th/ists/information/equipment.htm>, 25 ธันวาคม 2556.
- พินาดีน สาริยา. 2549. การออกแบบลวดลาย. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- พีรยา สระมาลา. 2553. “แรงบันดาลใจในการออกแบบ.”ใน **พื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและ
แฟชั่น.** เอ.พี.กราฟิคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
- มานิช กงกะนันท์. 2538. ออกแบบผลิตภัณฑ์. โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- มานิช กงกะนันท์. 2549. ศิลปะการออกแบบ. โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน.2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.** อักษรเจริญทัศน์.
กรุงเทพฯ.
- รุ่งทิพย์ จันธิราช. 2549. **การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอของกลุ่มทอผ้าบ้านน้ำพริก ตำบล
ยางโกลน อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก .** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขายุทธศาสตร์
การพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ละออ ทรงกฤษณ์.2548. **การพัฒนาความรู้ด้านการตลาดของกลุ่มอาชีพทอผ้า บ้านม่วงหอม
หมู่ที่ 5ตำบลแก่งไสภา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขา
ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- วินิทร สอนพริ้นท์. 2554. **การทำแบบตัดและเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า.** หจก.เกียรติกร
การพิมพ์ ,กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิรุณ ตั้งเจริญ. 2545. การออกแบบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- ศรัณย์ จันทร์แก้ว. 2554. การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้ว เพื่อ
ออกแบบชุดทำงานสตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาคุณธรรมศาสตร์
 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศูนย์ศิลปะและการออกแบบ พิมพ์เนศรี. ม.ป.ป. **พื้นฐานการออกแบบ.** [ออนไลน์] เข้าถึงจาก :
[http:// www. Plikanesri.com/class-basic-designB.php](http://www.Plikanesri.com/class-basic-designB.php), 10 พฤษภาคม 2556.
- สมประสงค์ สงฆ์ทอง. 2552. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง กลุ่มทอผ้าตำบลไผ่สูง
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2550. รายงานผลการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมผู้บริโภค
ต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน . กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
 สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. 2552. **ศิลปะการทอผ้า.**[ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
<http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK21/chapter3/chap3.htm>, 25 ธันวาคม 2556.
- สาคร ชลสาคร. 2548. **วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า.** สายธาร, กรุงเทพฯ.
- สาคร ชลสาคร. 2553. การออกแบบเสื้อสตรีด้วยผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง[ออนไลน์] เข้าถึงจาก :
<http://www.thaiblogonline.com/bhakhbhinia.blog?PostID=19865>. 12 มกราคม 2557
- สาวิตรี อัครมาส และศศิธร ศรีทองกุล. 2552. **ซิลค์สกรีน.** เอ็มไอเอส, กรุงเทพฯ.
- เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2549. **ศิลปะการตกแต่งเสื้อ.** ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.
- สุจินตนา สงวนหนู. 2555. **20 เทรนด์แฟชั่นระดับโลก.** วิสคอมเซ็นเตอร์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
- สุรวิรัตน์ ธีญญเจริญ. 2554. การตกแต่งกระเป๋าถือด้วยเทคนิคการจับจีบ. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโท. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ไสมวดี ฤทธิโชติ. 2553. **พื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น.** พี.กราฟิกดีไซน์และการพิมพ์
 จำกัด , กรุงเทพฯ.
- หน่วยงานส่งเสริมธุรกิจเครื่องนุ่งห่มปป. **ศูนย์อบรมแพ็ทเทิร์นอุตสาหกรรมแพ็ทเทิร์นผ้า.**
 [ออนไลน์] เข้าถึงจาก:<http://www.thaipattern.com/page2.php?id=73>, 29 ธันวาคม 56

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อุไรวรรณ ไทร้อย.2545. **ความพึงพอใจที่มีต่อเสื้อนอกตกแต่งด้วยผ้าชนิด บ้านคำพระ จังหวัด อานาจเจริญ.** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- อ้อยใจ เลิศล้ำ. 2553. “การพัฒนารูปแบบ”. ในพื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น. เอ.พี.กรรพิกดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด , กรุงเทพฯ.
- อัจฉรา สโรบล. 2542. “รายงานการวิจัยแนวโน้มของรูปแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายทอมือ **ย้อมสี ธรรมชาติในจังหวัดเชียงใหม่**”. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อังกาบ ศักดิ์. 2552. **การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากผ้าทอมือ จังหวัด อุดรดิตถ์.** สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ.
- Fashion trendsetter. 2556. **เทรนด์แฟชั่น2014.**[ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
<http://www.fashiontrendsetter.com>, 12 มกราคม2557.
- Lady 108.2556. **สรุปเทรนด์แฟชั่นเสื้อผ้า ช่วงฤดูใบไม้ผลิ(spring)2014.** [ออนไลน์] เข้าถึงจาก:
<http://www.lady108.com>,20 มีนาคม 2557.
- Thaitambo.2549. **สุดยอดผลิตภัณฑ์ของจังหวัด ปี 2549.**[ออนไลน์] เข้าถึงจาก :
<http://www.thaitambon.com/OPC2549P/PL49.ht>,12 มกราคม 2557

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม และพิจารณาคัดเลือก
เทคนิคการจับจีบ และแบบร่างโครงร่างชุดทำงานสตรี เพื่อตัดเย็บชุดทำงานสตรี
ด้วยเทคนิคการจับจีบจากผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุขดั่งษ์
อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. อาจารย์พิมพ์พรรณ ฉัตรรัตนกุลชัย
อาจารย์ประจำสาขา เทคโนโลยีเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก
3. อาจารย์วรวรรณ นันทชมพู่
อาจารย์ประจำสาขา เทคโนโลยีเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก
4. อาจารย์อุษา ตั้งธรรม
อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. คุณชมจิรา แซ่หว่า
เจ้าของร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ชมจิรา

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแบบเทคนิคการพับจีบ

เรื่องการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการพับจีบ

จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

คำอธิบาย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการพับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการพับจีบจากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการพับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อแบบเทคนิคการพับจีบ ประกอบด้วย เทคนิคการพับจีบแบบที่ 1 แบบที่ 2 แบบที่ 3 แบบที่ 4 และแบบที่ 5 รวมทั้งสิ้น 5 แบบ เพื่อให้ท่านพิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ให้เหลือ 1 แบบ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดทำงานสตรี และนำไปตัดเย็บเป็นชุดทำงานสตรี ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณพระคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษา ในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาวไอรดา สูดสังข์

นักศึกษาระดับปริญญาโท

กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
พร้อมให้เหตุผลประกอบการพิจารณา

เทคนิคการพับจีบ จำนวน 5 แบบ โปรดเลือกเพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไข

.....

.....

.....

แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแบบโครงร่างเส้นกรอบนอก

เรื่องการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ

จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

คำอธิบาย

การวิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบโครงร่างเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี ประกอบด้วยชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกงจำนวนกลุ่มละ 4 แบบ รวมทั้งสิ้น 20 แบบ เพื่อให้ท่านพิจารณาคัดเลือก ชุดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ให้เหลือกลุ่มละ 1 แบบ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดทำงานสตรี และนำไปตัดเย็บเป็นชุดทำงานสตรี ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณพระคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษา ในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาวไอรดา สูดสังข์

นักศึกษาระดับปริญญาโทกลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

พร้อมให้เหตุผลประกอบการพิจารณาโปรดเลือกกลุ่มละ 1 แบบ

รูปแบบชุดติดกัน				
				
แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	
☐	☐	☐	☐	
รูปแบบเสื้อคลุม				
				
แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	
☐	☐	☐	☐	
รูปแบบกระโปรง				
				
แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	
☐	☐	☐	☐	

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

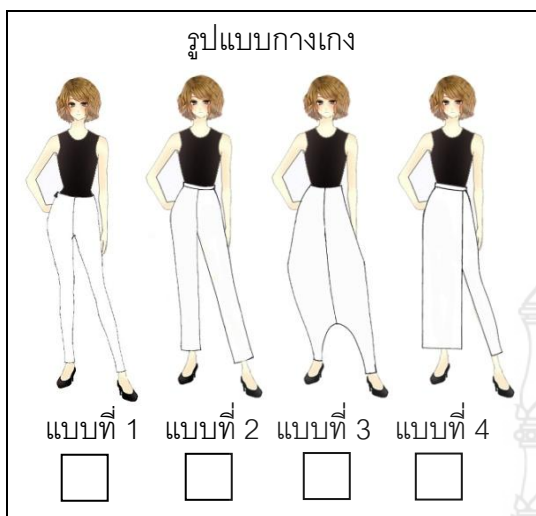
.....

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ
ชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ

แบบสอบถามความพึงพอใจ

เรื่องการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ

จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

คำอธิบาย

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท เรื่อง การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบจากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจของสตรีวัยทำงานที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลกโดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องประกอบการแต่งกาย จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก
- ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกป๊อบ จังหวัดพิษณุโลก

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น และ ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษา ในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาวไอรดา สุดสังข์

นักศึกษาระดับปริญญาโทกลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และกรณารอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนดตามตัวเลือกข้อนั้น ๆ

1. อายุ

- ต่ำกว่า 24 ปี   24 – 35 ปี
 35 – 45 ปี   45 ปีขึ้นไป

2. สถานภาพ

- โสด   สมรส
 หย่าร้าง   หม้าย

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี   ปริญญาตรี
 ปริญญาโท   ปริญญาเอก

4. ตำแหน่ง

- รับราชการ   พนักงาน
 เจ้าหน้าที่   อื่นๆโปรดระบุ.....

5. รายได้ปัจจุบันต่อเดือน

- ต่ำกว่า 15,000 บาท   15,000–20,000 บาท
 20,001–25,000 บาท   25,001–30,000 บาท
 30,001–35,000 บาท   35,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปีบ
จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
โดยคำถามแต่ละข้อจะกำหนดระดับเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. ท่านเคยใช้ เคยซื้อ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปีบหรือไม่
  - เคยใช้/เคยซื้อ
  - ไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ
  - อื่น ๆ โปรดระบุ.....
2. ท่านตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงานด้วยเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ซื้อเมื่อชอบ	☐ ซื้อเมื่อลดราคา
☐ ซื้อเมื่อมีโอกาส	☐ ซื้อตามกระแสแฟชั่น
☐ การผลิตมีคุณภาพ	☐ ประโยชน์การใช้สอย
3. ความถี่ในการซื้อชุดทำงานของท่าน

☐ ทุกสัปดาห์	☐ ทุกสองสัปดาห์
☐ ทุกเดือน	☐ ทุก 3 เดือน
☐ ทุก 6 เดือน	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. ราคาของชุดทำงานที่ท่านเลือกซื้อเป็นส่วนใหญ่ (เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว)
  - ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว
  - 500-1,000 บาท/ตัว
  - 1,001-1,500 บาท/ตัว
  - 1,501-2,000 บาท/ตัว
  - 2,001-2,500 บาท/ตัว
  - สูงกว่า 2,500 บาท/ตัว

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยเทคนิคการจับจีบ จาก
ผ้าทอลายดอกปีบ จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยคำถามแต่ละข้อจะกำหนดระดับเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	5	-	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	-	มีความพึงพอใจมาก
ระดับคะแนน	3	-	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับคะแนน	2	-	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับคะแนน	1	-	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รูปแบบ	รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ชุดติดกันแบบที่ 1 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					
ชุดติดกันแบบที่ 2 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					

รูปแบบ	รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ชุดติดกันแบบที่ 3 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					
เสื้อคลุมแบบที่ 1 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					
เสื้อคลุมแบบที่ 2 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					

รูปแบบ	รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
เสื้อคลุมแบบที่ 3 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					
	กระโปรงแบบที่ 1 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ				
1.2 รูปแบบมีความทันสมัย						
1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ						
1.4 ความสะดวกสบาย						
1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน						
1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน						
1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ						
1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า						
กระโปรงแบบที่ 2 		1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ				
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					

รูปแบบ	รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
กระโปรงแบบที่ 3 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					
กางเกงแบบที่ 1 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					
กางเกงแบบที่ 2 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					

รูปแบบ	รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
กางเกงแบบที่ 3 	1.1 รูปแบบมีความดึงดูดความสนใจ					
	1.2 รูปแบบมีความทันสมัย					
	1.3 ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	1.4 ความสะดวกสบาย					
	1.5 การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.6 ความเหมาะสมกับการใช้งาน					
	1.7 การจัดวางเทคนิคการจับจีบ					
	1.8 การตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบเหมาะสมกับลายผ้า					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล ไอรดา สุดสังข์

วัน เดือน ปีเกิด 1 มิถุนายน 2532

ภูมิลำเนา อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	2544
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	ราชมงคลพระนคร	

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ช่างแพทเทิร์น บริษัทมอนเตอร์สกรีนแพกเตอร์ จำกัด

